Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

►B **DIRECTIVA (UE) 2023/959 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**

din 10 mai 2023

de modificare a Directivei 2003/87/CE de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și a Deciziei (UE) 2015/1814 privind înființarea și funcţionarea unei rezerve pentru stabilitatea pieţei aferentă schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră

(Text cu relevanţă pentru SEE)

(JO L 130, 16.5.2023, p. 134)

rectificată prin:

►C1 Rectificare, JO L 90176, 22.3.2024, p. 1 (2023/959)

▼B

DIRECTIVA (UE) 2023/959 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 10 mai 2023

de modificare a Directivei 2003/87/CE de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și a Deciziei (UE) 2015/1814 privind înființarea și funcționarea unei rezerve pentru stabilitatea pieței aferentă schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră

(Text cu relevanță pentru SEE)

Articolul 1

Modificarea Directivei 2003/87/CE

Directiva 2003/87/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Prezenta directivă prevede, de asemenea, o reducere mai mare a emisiilor de gaze cu efect de seră, astfel încât aceasta să contribuie la obținerea unor niveluri de reducere care sunt considerate necesare din punct de vedere științific pentru a se evita schimbări climatice periculoase. Aceasta contribuie la realizarea obiectivului Uniunii privind neutralitatea climatică și a obiectivelor sale climatice, prevăzute în Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului (*), și, prin urmare, la îndeplinirea obiectivelor Acordului de la Paris (**).

(*) Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 («Legea europeană a climei») (JO L 243, 9.7.2021, p. 1).

(**) JO L 282, 19.10.2016, p. 4.”

2. La articolul 2, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Prezenta directivă se aplică activităților enumerate în anexele I și III și gazelor cu efect de seră enumerate în anexa II. În cazul în care o instalație care este inclusă în domeniul de aplicare al EU ETS ca urmare a exploatării unor unități de ardere cu o putere termică nominală totală mai mare de 20 MW își modifică procesele de producție pentru a-și reduce emisiile de gaze cu efect de seră și nu mai atinge acest prag, statul membru în care este situată instalația oferă operatorului opțiunea de a rămâne în domeniul de aplicare al EU ETS până la încheierea perioadei actuale și a următoarei perioade de cinci ani menționate la articolul 11 alineatul (1) al doilea paragraf, în urma modificării proceselor sale de producție. Operatorul instalației respective

▼B

poate decide ca instalația să rămână în domeniul de aplicare al EU ETS numai până la sfârșitul perioadei respective de cinci ani sau și în următoarea perioadă de cinci ani, în urma modificării proceselor sale de producție. Statul membru în cauză notifică Comisiei modificările operate în lista prezentată Comisiei în temeiul articolului 11 alineatul (1).

(2) Prezenta directivă se aplică fără a aduce atingere cerințelor care decurg din Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului (*).

_____

(*) Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17).”

3. Articolul 3 se modifică după cum urmează:

(a) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) «emisii» înseamnă eliberarea de gaze cu efect de seră din surse aparținând unei instalații sau eliberarea de către o aeronavă care desfășoară o activitate de aviație enumerată în anexa I sau de către nave care desfășoară o activitate de transport maritim enumerată în anexa I a gazelor specificate în cadrul respectivei activități sau eliberarea de gaze cu efect de seră corespunzătoare activității menționate în anexa III;”;

(b) litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) «autorizație de emisii de gaze cu efect de seră» înseamnă autorizația emisă în conformitate cu articolele 5, 6 și 30b;”;

(c) litera (u) se elimină;

(d) se adaugă următoarele litere:

„(w) «companie de transport maritim» înseamnă proprietarul navei sau orice altă organizație sau persoană, precum administratorul sau navlositorul navei nude, care a preluat responsabilitatea pentru exploatarea navei de la proprietarul acesteia și care, asumându-și această responsabilitate, a consimțit să preia toate sarcinile și responsabilitățile impuse de Codul internațional de management pentru siguranța exploatării navelor și pentru prevenirea poluării, prevăzute în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 336/2006 al Parlamentului European și al Consiliului (*);

(x) «călătorie» înseamnă o călătorie în sensul definiției de la articolul 3 litera (c) din Regulamentul (UE) 2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului (**);

(y) «autoritate de administrare a unei companii de transport maritim» înseamnă autoritatea responsabilă cu administrarea EU ETS în ceea ce privește o companie de transport maritim în conformitate cu articolul 3gf;

▼B

(z) «port de escală» înseamnă portul în care o navă se oprește pentru a încărca sau a descărca marfă sau pentru a îmbarca sau debarca pasageri, ori portul în care o navă de aprovizionare în larg se oprește pentru a înlocui echipajul; sunt excluse opririle cu scopul unic de a realimenta nava cu combustibil, de a obține provizii, de a înlocui echipajul unei alte nave decât cele de aprovizionare în larg, de a intra în doc uscat sau de a repara nava, echipamentele acesteia sau ambele, opririle în port din cauza faptului că nava necesită asistență sau se află în pericol, transferurile de la o navă la alta efectuate în afara porturilor, opririle cu scopul unic de a se adăposti în condiții meteorologice nefavorabile sau necesare din cauza activităților de căutare și salvare, precum și opririle navelor container într-un port învecinat de transbordare a containerelor enumerat în actul de punere în aplicare care se adoptă în temeiul articolului 3ga alineatul (2);

(aa) «navă de croazieră» înseamnă o navă de pasageri care nu are punte de marfă și care este proiectată exclusiv pentru transportul comercial de pasageri în spații de cazare peste noapte pe durata unei călătorii pe mare;

(ab) «contract pe diferență» sau «CfD» înseamnă un contract între Comisie și producătorul, selectat printr-un mecanism competitiv de prezentare a ofertelor, cum ar fi o licitație, al unui produs fabricat cu emisii reduse de dioxid de carbon sau cu zero emisii de dioxid de carbon, în temeiul căruia se oferă producătorului sprijin din partea Fondului pentru inovare pentru a acoperi diferența dintre prețul câștigător (prețul de exercitare), pe de o parte, și un preț de referință, astfel cum rezultă din prețul produsului fabricat cu emisii reduse de dioxid de carbon sau cu zero emisii de dioxid de carbon, din prețul de piață al unui înlocuitor apropiat sau dintr-o combinație a acestor două prețuri, pe de altă parte;

(ac) «contract pe diferență privind emisiile de carbon» sau «CCfD» înseamnă un contract între Comisie și producătorul, selectat printr-un mecanism competitiv de prezentare a ofertelor, cum ar fi o licitație, al unui produs fabricat cu emisii reduse de dioxid de carbon sau cu zero emisii de dioxid de carbon, în temeiul căruia se oferă producătorului sprijin din partea Fondului pentru inovare pentru a acoperi diferența dintre prețul câștigător (prețul de exercitare), pe de o parte, și un preț de referință, astfel cum rezultă din prețul mediu al certificatelor, pe de altă parte;

(ad) «contract cu primă fixă» înseamnă un contract între Comisie și producătorul, selectat printr-un mecanism competitiv de prezentare a ofertelor, cum ar fi o licitație, al unui produs fabricat cu emisii reduse de dioxid de carbon sau cu zero emisii de dioxid de carbon, în temeiul căruia se oferă producătorului sprijin sub forma unei sume fixe pe unitate de produs fabricat;

▼B

(ae) «entitate reglementată» înseamnă, în sensul capitolului IVa, orice persoană fizică sau juridică, cu excepţia oricărui consumator final de combustibili, care desfășoară activitatea menţionată în anexa III și care se încadrează în una dintre următoarele categorii:

(i) în cazul în care combustibilul trece printr-un antrepozit fiscal, în sensul definiţiei de la articolul 3 punctul 11 din Directiva (UE) 2020/262 a Consiliului (***), antrepozitarul autorizat, în sensul definiţiei de la articolul 3 punctul 1 din directiva respectivă, căruia îi revine obligaţia de a plăti acciza care a devenit exigibilă în temeiul articolului 7 din directiva respectivă;

(ii) în cazul în care punctul (i) de la prezenta literă nu se aplică, orice altă persoană căreia îi revine obligaţia de a plăti acciza care a devenit exigibilă în temeiul articolului 7 din Directiva (UE) 2020/262 sau al articolului 21 alineatul (5) primul paragraf din Directiva 2003/96/CE a Consiliului (****) pentru combustibilii care intră sub incidenţa capitolului IVa din prezenta directivă;

(iii) în cazul în care punctele (i) și (ii) de la prezenta literă nu se aplică, orice altă persoană care trebuie înregistrată de autorităţile competente relevante ale statului membru pentru a fi obligată la plata accizei, inclusiv orice persoană scutită de la plata accizei, astfel cum se menţionează la articolul 21 alineatul (5) al patrulea paragraf din Directiva 2003/96/CE;

(iv) în cazul în care punctele (i), (ii) și (iii) nu se aplică sau în cazul în care mai multe persoane sunt obligate să plătească în solidar respectiva acciză, orice altă persoană desemnată de un stat membru;

(af) «combustibil» înseamnă, în sensul capitolului IVa din prezenta directivă, orice produs energetic menţionat la articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2003/96/CE, inclusiv combustibilii enumeraţi în tabelele A și C din anexa I la directiva menţionată, precum și orice alt produs destinat utilizării, pus în vânzare sau utilizat drept carburant sau combustibil pentru încălzire, astfel cum se precizează la articolul 2 alineatul (3) din directiva respectivă, inclusiv pentru producerea energiei electrice;

(ag) «eliberare pentru consum» înseamnă, în sensul capitolului IVa din prezenta directivă, eliberarea pentru consum astfel cum este definită la articolul 6 alineatul (3) din Directiva (UE) 2020/262;

(ah) «preţul TTF al gazelor naturale», în sensul capitolului IVa, înseamnă preţul gazelor naturale pentru luna următoare, tranzacţionat la punctul virtual de tranzacţionare al mecanismului de transfer de titluri (TTF), exploatat de Gasunie Transport Services B.V.;

▼B

(ai) «preţul Brent al ţiţeiului», în sensul capitolului IVa, înseamnă preţul ţiţeiului pentru luna următoare, utilizat ca preţ de referinţă pentru achiziţionarea ţiţeiului.

(*) Regulamentul (CE) nr. 336/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 februarie 2006 privind aplicarea Codului Internaţional de Management al Siguranţei pe teritoriul Comunităţii și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 3051/95 al Consiliului (JO L 64, 4.3.2006, p. 1).

(**) Regulamentul (UE) 2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor de dioxid de carbon generate de transportul maritim și de modificare a Directivei 2009/16/CE (JO L 123, 19.5.2015, p. 55).

(***) Directiva (UE) 2020/262 a Consiliului din 19 decembrie 2019 de stabilire a regimului general al accizelor (JO L 58, 27.2.2020, p. 4).

(****) Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricităţii (JO L 283, 31.10.2003, p. 51).”

4. Titlul capitolului II se înlocuiește cu următorul text:

„Aviaţie și transport maritim”.

5. Articolul 3a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 3a

Domeniu de aplicare

Articolele 3b-3g se aplică alocării și emiterii de certificate pentru activităţile de aviaţie enumerate în anexa I. Articolele 3ga-3gg se aplică pentru activităţile de transport maritim enumerate în anexa I.”

6. Articolul 3g se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 3g

Planuri de monitorizare și de raportare

Statul membru de administrare se asigură că fiecare operator de aeronave prezintă autorităţii competente din statul membru respectiv un plan de monitorizare care să stabilească măsuri de monitorizare și de raportare a emisiilor și că aceste planuri sunt aprobate de autoritatea competentă în conformitate cu actele de punere în aplicare menţionate la articolul 14.”

7. Se introduc următoarele articole:

▼B

„Articolul 3ga

Domeniul de aplicare pentru activităţile de transport maritim

(1) Alocarea certificatelor și aplicarea obligaţiilor de restituire pentru activităţile de transport maritim se realizează în legătură cu cincizeci la sută (50 %) din emisiile generate de călătoriile navelor care pleacă dintr-un port de escală aflat sub jurisdicţia unui stat membru și sosesc într-un port de escală aflat în afara jurisdicţiei unui stat membru, cincizeci la sută (50 %) din emisiile generate de călătoriile navelor care pleacă dintr-un port de escală aflat în afara jurisdicţiei unui stat membru și sosesc într-un port de escală aflat sub jurisdicţia unui stat membru, sută la sută (100 %) din emisiile generate de călătoriile navelor care pleacă dintr-un port de escală aflat sub jurisdicţia unui stat membru și sosesc într-un port de escală aflat sub jurisdicţia unui stat membru și sută la sută (100 %) din emisiile produse de nave în cadrul unui port de escală aflat sub jurisdicţia unui stat membru.

(2) Până la 31 decembrie 2023, Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, o listă a porturilor învecinate de transbordare a containerelor și, ulterior, actualizează lista respectivă la fiecare doi ani, până la 31 decembrie.

Actele de punere în aplicare respective indică un port ca fiind port învecinat de transbordare a containerelor în cazul în care ponderea transbordării de containere, măsurată în unităţi echivalente cu douăzeci de picioare, depășește 65 % din traficul total de containere din portul respectiv în cursul celei mai recente perioade de douăsprezece luni pentru care sunt disponibile date relevante și dacă portul respectiv este situat în afara Uniunii, dar la mai puţin de 300 de mile marine de un port aflat sub jurisdicţia unui stat membru. În sensul prezentului alineat, containerele sunt considerate ca fiind transbordate atunci când sunt descărcate de pe o navă în port cu unicul scop de a fi încărcate pe o altă navă. Lista stabilită de Comisie în temeiul primului paragraf nu include porturile situate într-o ţară terţă pentru care ţara terţă respectivă aplică efectiv măsuri echivalente cu prezenta directivă.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 22a alineatul (2).

(3) Articolele 9, 9a și 10 se aplică activităţilor de transport maritim în același mod în care se aplică altor activităţi care intră sub incidenţa EU ETS, cu următoarea excepţie în ceea ce privește aplicarea articolului 10.

Până la 31 decembrie 2030, o parte din certificate se atribuie statelor membre în care ponderea companiilor de transport maritim care s-ar fi aflat în responsabilitatea lor în temeiul articolului 3gf, în raport cu populaţia lor din 2020 și pe baza datelor disponibile pentru perioada 2018-2020, este de peste 15 companii de transport maritim la 1 milion de locuitori. Cantitatea de certificate corespunde unui procent de 3,5 % din cantitatea suplimentară de certificate asociată creșterii plafonului pentru transportul maritim, menţionată la articolul 9 al treilea paragraf, în anul corespunzător. Pentru anii 2024 și 2025, cantitatea de certificate se înmulţește, în plus, cu procentele aplicabile anului corespunzător în temeiul articolului 3gb primul paragraf literele (a) și (b). Veniturile provenite din licitarea respectivei părţi a certificatelor ar

▼B

trebui să fie utilizate în scopurile menţionate la articolul 10 alineatul (3) primul paragraf litera (g), în ceea ce privește sectorul maritim, și la literele (f) și (i). O cotă de 50 % din cantitatea de certificate se distribuie între statele membre vizate, în funcţie de ponderea companiilor de transport maritim aflate în responsabilitatea lor, iar restul se distribuie în părţi egale între acestea.

Articolul 3gb

Introducerea treptată a cerinţelor pentru transportul maritim

Companiile de transport maritim au obligaţia de a restitui certificatele în conformitate cu următorul calendar:

(a) 40 % din emisiile verificate raportate pentru 2024 care ar face obiectul cerinţelor de restituire în conformitate cu articolul 12;

(b) 70 % din emisiile verificate raportate pentru 2025 care ar face obiectul cerinţelor de restituire în conformitate cu articolul 12;

(c) 100 % din emisiile verificate raportate pentru 2026 și pentru fiecare an ulterior în conformitate cu articolul 12.

Atunci când se restituie mai puţine certificate în comparaţie cu emisiile verificate generate de transportul maritim pentru anii 2024 și 2025, odată ce diferenţa dintre emisiile verificate și certificatele restituite a fost stabilită pentru fiecare an, volumul de certificate care corespunde respectivei diferenţe nu se scoate la licitaţie în temeiul articolului 10, ci se anulează.

Articolul 3gc

Dispoziţii privind transferul costurilor legate de EU ETS de la compania de transport maritim la o altă entitate

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, atunci când responsabilitatea finală pentru achiziţionarea combustibilului sau pentru operarea navei sau pentru ambele este asumată de către o altă entitate decât compania de transport maritim, în temeiul unei clauze contractuale, compania de transport maritim are dreptul la rambursarea de către entitatea respectivă a costurilor generate de restituirea certificatelor.

În sensul prezentului articol, «operarea navei» înseamnă stabilirea încărcăturii transportate sau a rutei și a vitezei navei. Compania de transport maritim rămâne entitatea responsabilă de restituirea certificatelor, astfel cum se prevede la articolele 3gb și 12, precum și de respectarea globală a dispoziţiilor de drept intern prin care se transpune prezenta directivă. Statele membre se asigură că acele companii de transport maritim aflate în responsabilitatea lor respectă obligaţiile de restituire a certificatelor în temeiul articolelor 3gb și 12, fără a se aduce atingere dreptului unor astfel de companii de transport maritim de a primi o rambursare de la operatorii comerciali pentru costurile generate de restituire.

▼B

Articolul 3gd

Monitorizarea și raportarea emisiilor generate de transportul maritim

În ceea ce privește emisiile generate de activităţile de transport maritim enumerate în anexa I la prezenta directivă, autoritatea de administrare a unei companii de transport maritim se asigură că o companie de transport maritim aflată în responsabilitatea sa monitorizează și raportează parametrii relevanţi pe parcursul unei perioade de raportare și că îi transmite date agregate privind emisiile la nivelul companiei, în conformitate cu capitolul II din Regulamentul (UE) 2015/757.

Articolul 3ge

Norme privind verificarea și acreditarea emisiilor generate de transportul maritim

Autoritatea de administrare a unei companii de transport maritim se asigură că raportarea datelor privind emisiile agregate la nivelul companiei de transport maritim transmise de către o companie de transport maritim în temeiul articolului 3gd din prezenta directivă este verificată în conformitate cu normele de verificare și acreditare prevăzute în capitolul III din Regulamentul (UE) 2015/757.

Articolul 3gf

Autoritatea de administrare a unei companii de transport maritim

(1) Autoritatea de administrare a unei companii de transport maritim este:

(a) în cazul unei companii de transport maritim înregistrate într-un stat membru, statul membru în care este înregistrată compania respectivă de transport maritim;

(b) în cazul unei companii de transport maritim care nu este înregistrată într-un stat membru, statul membru cu cel mai mare număr estimat de escale în port pe parcursul călătoriilor pe care compania respectivă de transport maritim le-a efectuat în cei patru ani precedenţi de monitorizare și care se încadrează în domeniul de aplicare prevăzut la articolul 3ga;

(c) în cazul unei companii de transport maritim care nu este înregistrată într-un stat membru și care nu a efectuat nicio călătorie care se încadrează în domeniul de aplicare prevăzut la articolul 3ga în ultimii patru ani de monitorizare, statul membru în care o navă a companiei de transport maritim și-a început sau și-a încheiat prima călătorie care se încadrează în domeniul de aplicare prevăzut la articolul respectiv.

(2) Pe baza celor mai fiabile informaţii disponibile, Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare:

(a) înainte de 1 februarie 2024, o listă a companiilor de transport maritim care au desfășurat o activitate de transport maritim enumerată în anexa I care intră în domeniul de aplicare prevăzut la articolul 3ga sau începând cu 1 ianuarie 2024, specificând autoritatea de administrare a unei companii de transport maritim, în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol;

▼B

(b) înainte de 1 februarie 2026 și, ulterior, la fiecare doi ani, o listă actualizată pentru a atribui companiile de transport maritim înregistrate într-un stat membru unei alte autorităţi de administrare a unei companii de transport maritim, în cazul în care respectivele companii și-au schimbat statul membru de înregistrare în Uniune în conformitate cu alineatul (1) litera (a) de la prezentul articol, sau pentru a include companiile de transport maritim care au efectuat ulterior o activitate de transport maritim menţionată în anexa I care s-a încadrat în domeniul de aplicare prevăzut la articolul 3ga, în conformitate cu alineatul (1) litera (c) de la prezentul articol; și

(c) înainte de 1 februarie 2028 și, ulterior, la fiecare patru ani, o listă actualizată pentru a atribui companiile de transport maritim care nu sunt înregistrate într-un stat membru unei alte autorităţi de administrare a unei companii de transport maritim, în conformitate cu alineatul (1) litera (b) de la prezentul articol.

(3) O autoritate de administrare a unei companii de transport maritim care, în conformitate cu lista stabilită în temeiul alineatului (2), este responsabilă pentru o companie de transport maritim își păstrează această responsabilitate indiferent de modificările ulterioare suferite de activităţile sau de datele de înregistrare ale companiei de transport maritim, până când modificările respective se reflectă într-o listă actualizată.

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili normele detaliate privind administrarea companiilor de transport maritim de către autorităţile de administrare ale companiilor de transport maritim care intră sub incidenţa prezentei directive. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 22a alineatul (2).

Articolul 3gg

Raportare și revizuire

(1) În cazul adoptării de către Organizaţia Maritimă Internaţională (OMI) a unei măsuri globale bazate pe piaţă pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră generate de transportul maritim, Comisia revizuiește prezenta directivă în funcţie de măsura adoptată.

În acest scop, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport, în termen de 18 luni de la adoptarea unei astfel de măsuri globale bazate pe piaţă și înainte ca aceasta să devină operaţională. În raportul respectiv, Comisia examinează măsura globală bazată pe piaţă în ceea ce privește:

(a) ambiţia acesteia în raport cu obiectivele Acordului de la Paris;

(b) integritatea sa de mediu generală, inclusiv în comparaţie cu dispoziţiile prezentei directive referitoare la transportul maritim; și

(c) eventualele aspecte legate de coerenţa între EU ETS și măsura respectivă.

▼B

După caz, Comisia poate însoți raportul menționat la al doilea paragraf de la prezentul alineat cu o propunere legislativă de modificare a prezentei directive într-un mod care să fie coerent cu obiectivul climatic al Uniunii pentru 2030 și cu obiectivul neutralității climatice prevăzut în Regulamentul (UE) 2021/1119, precum și cu scopul de a menține integritatea de mediu și eficacitatea acțiunilor Uniunii în domeniul climei, pentru a asigura coerența între punerea în aplicare a măsurii globale bazată pe piață și EU ETS, evitând în același timp dublarea oricărei sarcini semnificative.

(2) În cazul în care OMI nu adoptă, până în 2028, o măsură globală bazată pe piață pentru a reduce emisiile de gaze cu efect de seră generate de transportul maritim, în conformitate cu obiectivele Acordului de la Paris, dar cel puțin până la un nivel comparabil cu cel care rezultă din măsurile luate de Uniune în temeiul prezentei directive, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport în care examinează necesitatea de a aplica cerințele de alocare a certificatelor și obligațiile de restituire pentru mai mult de cincizeci la sută (50 %) din emisiile generate de călătoriile navelor între un port de escală aflat sub jurisdicția unui stat membru și un port de escală aflat în afara jurisdicției unui stat membru, având în vedere obiectivele Acordului de la Paris. În raportul respectiv, Comisia analizează, în special, progresele înregistrate la nivelul OMI și examinează dacă o țară terță are o măsură bazată pe piață echivalentă cu prezenta directivă și evaluează riscul unei creșteri a practicilor de eludare, inclusiv prin trecerea la alte moduri de transport sau prin transferul nodurilor portuare în porturi din afara Uniunii.

Dacă este cazul, raportul menționat la primul paragraf este însoțit de o propunere legislativă de modificare a prezentei directive.

(3) Comisia monitorizează punerea în aplicare a prezentului capitol în ceea ce privește transportul maritim, în special pentru a depista practicile de eludare, cu scopul de a preîntâmpina un astfel de comportament într-un stadiu timpuriu, inclusiv acordând atenție regiunilor ultraperiferice, și raportează la fiecare doi ani, începând cu 2024, cu privire la punerea în aplicare a prezentului capitol în ceea ce privește transportul maritim și la posibilele tendințe în ceea ce privește companiile de transport maritim care urmăresc să eludeze cerințele prezentei directive. Comisia monitorizează, de asemenea, efectele în ceea ce privește, printre altele, posibila creștere a costurilor de transport, posibilele denaturări ale pieței și modificări ale traficului portuar, cum ar fi evitarea porturilor și schimbarea nodurilor de transbordare, competitivitatea generală a sectorului maritim din statele membre și, în special, efectele asupra serviciilor de transport maritim care constituie servicii esențiale de continuitate teritorială. Dacă este cazul, Comisia propune măsuri pentru a asigura punerea în aplicare efectivă a prezentului capitol în ceea ce privește transportul maritim, în special măsuri de contracarare a tentativelor companiilor de transport maritim de a se sustrage cerințelor prezentei directive.

(4) Până la 30 septembrie 2028, Comisia evaluează pertinența prelungirii aplicării articolului 3ga alineatul (3) al doilea paragraf după data de 31 decembrie 2030 și, dacă este cazul, prezintă o propunere legislativă în acest sens.

▼B

(5) Până la 31 decembrie 2026, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport în care examinează fezabilitatea și impactul economic, de mediu și social al includerii în prezenta directivă a emisiilor generate de nave, inclusiv de la navele de aprovizionare în larg, cu un tonaj brut mai mic de 5 000 de tone, dar nu mai mic de 400 de tone, bazându-se în special pe analiza care însoțește revizuirea Regulamentului (UE) 2015/757, scadentă până la 31 decembrie 2024.

În raportul respectiv se analizează, de asemenea, interconexiunile dintre prezenta directivă și Regulamentul (UE) 2015/757 și se fructifică experiența dobândită în urma aplicării acestuia. În raportul respectiv Comisia examinează, de asemenea, modul în care prezenta directivă poate promova cel mai eficient adoptarea combustibililor maritimi din surse regenerabile și cu emisii reduse de dioxid de carbon, pe baza duratei de viață. Dacă este cazul, raportul poate să fie însoțit de propuneri legislative.”

8. Articolul 3h se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 3h

Domeniu de aplicare

Dispozițiile prezentului capitol se aplică autorizațiilor de emisii de gaze cu efect de seră și alocării și emiterii de certificate pentru activitățile enumerate în anexa I, altele decât activitățile de aviație și de transport maritim.”

9. La articolul 6 alineatul (2), litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) obligația de a restitui certificate care corespund emisiilor totale ale instalației în fiecare an calendaristic, conform verificărilor efectuate în conformitate cu articolul 15 până la termenul stabilit la articolul 12 alineatul (3).”

10. Articolul 8 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 8

Coordonarea cu Directiva 2010/75/UE

În cazul în care instalațiile desfășoară activitățile incluse în anexa I la Directiva 2010/75/UE, statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura coordonarea condițiilor și a procedurii de acordare a autorizațiilor de emisii de gaze cu efect de seră cu cele pentru acordarea unei autorizații prevăzute de directiva respectivă. Cerințele de la articolele 5, 6 și 7 din prezenta directivă pot fi integrate în procedurile prevăzute în Directiva 2010/75/UE.

Comisia revizuiește eficacitatea sinergiilor cu Directiva 2010/75/UE. Este necesar ca autorizațiile relevante în domeniul mediului și al climei să fie coordonate pentru a asigura executarea eficientă și mai rapidă a măsurilor necesare în vederea îndeplinirii obiectivelor Uniunii privind clima și energia. Comisia poate prezenta un raport Parlamentului European și Consiliului în contextul oricărei revizuiri viitoare a prezentei directive.”

▼B

11. La articolul 9 se adaugă următoarele paragrafe:

„În 2024, cantitatea de certificate la nivelul Uniunii se reduce cu 90 de milioane de certificate. În 2026, cantitatea de certificate la nivelul Uniunii se reduce cu 27 de milioane de certificate. În 2024, cantitatea de certificate la nivelul Uniunii se majorează cu 78,4 milioane de certificate pentru transportul maritim. Factorul linear este de 4,3 % între 2024 și 2027 și de 4,4 % începând cu anul 2028. Factorul linear se aplică, de asemenea, certificatelor care corespund emisiilor medii generate de transportul maritim raportate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/757 pentru 2018 și 2019, care sunt examinate la articolul 3ga din prezenta directivă. Comisia publică cantitatea de certificate la nivelul Uniunii până la 6 septembrie 2023.

Începând cu 1 ianuarie 2026 și, respectiv, 1 ianuarie 2027, cantitatea de certificate se majorează pentru a se ţine seama de includerea emisiilor de gaze cu efect de seră, altele decât emisiile de CO_2 generate de activităţile de transport maritim, și de includerea emisiilor navelor de aprovizionare în larg, pe baza emisiilor acestora din cel mai recent an pentru care sunt disponibile date. Fără a aduce atingere articolului 10 alineatul (1), certificatele care rezultă din majorarea respectivă sunt puse la dispoziţie pentru a sprijini inovarea în conformitate cu articolul 10a alineatul (8).”

12. Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„O cotă de 2 % din cantitatea totală de certificate pentru perioada 2021-2030 se licitează în vederea constituirii unui fond pentru îmbunătăţirea eficienţei energetice și modernizarea sistemelor energetice ale anumitor state membre (denumite în continuare «statele membre beneficiare»), astfel cum se prevede la articolul 10d (denumit în continuare «fondul pentru modernizare»). Statele membre beneficiare ale acestui volum de certificate sunt statele membre cu un PIB pe cap de locuitor la preţurile pieţei mai mic de 60 % din media Uniunii în 2013. Fondurile corespunzătoare acestui volum de certificate se distribuie în conformitate cu partea A din anexa IIb.

În plus, o cotă de 2,5 % din cantitatea totală de certificate pentru perioada 2024-2030 sunt scoase la licitaţie pentru Fondul pentru modernizare. Statele membre beneficiare ale acestui volum de certificate sunt statele membre cu un PIB pe cap de locuitor la preţurile pieţei mai mic de 75 % din media Uniunii în perioada 2016-2018. Fondurile corespunzătoare acestui volum de certificate se distribuie în conformitate cu partea B din anexa IIb.”;

(b) la alineatul (3) primul paragraf, partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Statele membre determină destinaţia veniturilor obţinute în urma licitării certificatelor menţionate la alineatul (2) de la prezentul articol, cu excepţia veniturilor stabilite ca resurse proprii în conformitate cu articolul 311 al treilea paragraf din TFUE și incluse în bugetul Uniunii. Statele membre utilizează veniturile respective, cu excepţia veniturilor utilizate pentru compensarea costurilor indirecte ale emisiilor de dioxid de carbon menţionate la articolul 10a alineatul (6) din prezenta directivă sau echivalentul valorii financiare a acestor venituri, pentru unul sau mai multe dintre următoarele scopuri:”;

▼B

(c) la alineatul (3) primul paragraf, literele (b)-(f) se înlocuiesc cu următorul text:

„(b) dezvoltarea energiilor regenerabile și a rețelelor pentru transportul energiei electrice în vederea îndeplinirii angajamentului Uniunii de a trece la energie din surse regenerabile și a obiectivelor Uniunii privind interconexiunile, precum și dezvoltarea altor tehnologii care contribuie la tranziția către o economie fiabilă și durabilă cu emisii reduse de dioxid de carbon, și realizarea unei contribuții la îndeplinirea angajamentului Uniunii de a crește eficiența energetică până la nivelurile convenite în actele legislative relevante, inclusiv producția energiei electrice de către prosumatori de energie din surse regenerabile și de comunitățile de energie din surse regenerabile;

(c) măsuri de evitare a defrișărilor și de sprijinire a protecției și restabilirii turbăriilor, pădurilor și a altor ecosisteme terestre și marine, inclusiv măsuri ce contribuie la protecția, restabilirea și îmbunătățirea gestiunii acestora, în special a zonelor marine protejate, precum și de intensificare a împăduririlor și reîmpăduririlor favorabile biodiversității, inclusiv în țările în curs de dezvoltare care au ratificat Acordul de la Paris, și măsuri pentru transferul de tehnologii și facilitarea adaptării la efectele adverse ale schimbărilor climatice în respectivele țări;

(d) sechestrarea forestieră și în soluri în Uniune;

(e) captarea și stocarea geologică a CO_2 în condiții de siguranță pentru mediu, în special a celui generat de centralele electrice care produc energie din combustibili fosili solizi și de o serie de sectoare și subsectoare industriale, inclusiv în țările terțe, precum și metode tehnologice inovatoare de absorbție a dioxidului de carbon, cum ar fi captarea și stocarea directă a aerului;

(f) investiții în forme de transport care contribuie în mod semnificativ la decarbonizarea sectorului și accelerarea tranziției la aceste forme de transport, inclusiv dezvoltarea unor servicii și tehnologii ecologice de transport feroviar de călători și de marfă și de transport cu autobuzul, măsuri de decarbonizare a sectorului maritim, inclusiv îmbunătățirea eficienței energetice a navelor, a porturilor, tehnologii și infrastructuri inovatoare și combustibili alternativi sustenabili, cum ar fi hidrogenul și amoniacul produși din surse regenerabile, precum și tehnologii de propulsie cu zero emisii, precum și finanțarea unor măsuri de sprijinire a decarbonizării aeroporturilor în conformitate cu un regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi și de abrogare a Directivei 2014/94/UE a Parlamentului European și a Consiliului și cu un regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind asigurarea unor condiții de concurență echitabile pentru un transport aerian durabil;”;

▼B

(d) la alineatul (3) primul paragraf, litera (h) se înlocuiește cu următorul text:

„(h) măsuri destinate îmbunătăţirii eficienţei energetice, a sistemelor centralizate de termoficare și a izolării termice, în sprijinul sistemelor eficiente și din surse regenerabile de încălzire și răcire, sau măsuri de sprijin destinate renovării aprofundate și în etape a clădirilor în conformitate cu Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului (*), începând cu renovarea clădirilor cu cele mai slabe performanţe energetice;

(*) Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind performanţa energetică a clădirilor (JO L 153, 18.6.2010, p. 13).”;

(e) la alineatul (3) primul paragraf, se introduc următoarele litere:

„(ha) asigurarea de sprijin financiar pentru abordarea aspectelor de ordin social la nivelul gospodăriilor cu venituri mici și mijlocii, inclusiv prin reducerea impozitării cu efect de distorsionare și reducerea specifică a impozitelor și a taxelor pentru energia electrică din surse regenerabile;

(hb) finanţarea schemelor naţionale de dividende climatice cu un impact pozitiv dovedit asupra mediului, documentat în raportul anual menţionat la articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(*) Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernanţa uniunii energetice și a acţiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 21.12.2018, p. 1).”;

(f) la alineatul (3) primul paragraf, litera (k) se înlocuiește cu următorul text:

„(k) promovarea formării de competenţe și a redistribuirii forţei de muncă pentru a contribui la o tranziţie justă către o economie neutră din punct de vedere climatic, în special în regiunile cel mai puternic afectate de tranziţia locurilor de muncă, în strânsă coordonare cu partenerii sociali, și investiţii în perfecţionarea și recalificarea lucrătorilor care pot fi afectaţi de tranziţie, inclusiv a lucrătorilor din transportul maritim;

▼B

(l) eliminarea oricărui risc rezidual de relocare a emisiilor de dioxid de carbon în sectoarele vizate de anexa I la Regulamentul (UE) 2023/956 al Parlamentului European și al Consiliului (*), sprijinind tranziția și promovând decarbonizarea acestora în conformitate cu normele privind ajutoarele de stat.

(*) Regulamentul (UE) 2023/956 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 mai 2023 de instituire a unui mecanism de ajustare a carbonului la frontieră (JO L 130, 16.5.2023, p. 52).”;

(g) la alineatul (3), după primul paragraf se introduce următorul paragraf:

„Atunci când stabilesc modul în care vor fi utilizate veniturile obținute în urma licitării certificatelor, statele membre țin seama de necesitatea de a continua intensificarea finanțării internaționale a combaterii schimbărilor climatice în țările terțe vulnerabile menționate la primul paragraf litera (j).”;

(h) la alineatul (3), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Se consideră că statele membre au îndeplinit dispozițiile prezentului alineat dacă acestea au instituit și pun în aplicare politici de sprijin fiscal sau financiar, inclusiv și mai ales în țările în curs de dezvoltare, sau politici de reglementare naționale pentru impulsionarea sprijinului financiar, stabilite în scopurile prezentate la primul paragraf și care au o valoare echivalentă cu veniturile menționate la primul paragraf.”;

(i) la alineatul (3), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În rapoartele lor prezentate în temeiul articolului 19 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2018/1999, statele membre informează Comisia cu privire la utilizarea veniturilor și la acțiunile întreprinse în temeiul prezentului alineat, precizând, dacă este cazul, care sunt veniturile utilizate și care sunt acțiunile întreprinse pentru punerea în aplicare a planurilor lor naționale integrate privind energia și schimbările climatice, prezentat în conformitate cu regulamentul menționat, precum și a planurilor lor teritoriale pentru o tranziție justă, elaborate în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (UE) 2021/1056 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

Aceste rapoarte trebuie să fie suficient de detaliate pentru a permite Comisiei să evalueze respectarea primului paragraf de către statele membre.

(*) Regulamentul (UE) 2021/1056 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2021 de instituire a Fondului pentru o tranziție justă (JO L 231, 30.6.2021, p. 1).”;

▼B

(j) la alineatul (4), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 din prezenta directivă pentru a completa prezenta directivă în ceea ce privește calendarul, gestionarea și alte aspecte ale licitațiilor, inclusiv în ceea ce privește modalitățile de licitare care sunt necesare pentru transferul unei părți din venituri către bugetul Uniunii, sub formă de venituri externe alocate în conformitate cu articolul 30d alineatul (4) din prezenta directivă sau sub formă de resurse proprii în conformitate cu articolul 311 al treilea paragraf din TFUE, astfel încât acestea să se desfășoare în mod deschis, transparent, armonizat și nediscriminatoriu. În acest scop, procesul trebuie să fie previzibil, în special în ceea ce privește calendarul și succesiunea licitațiilor, precum și volumul estimat de certificate care urmează să fie puse la dispoziție.”;

(k) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Comisia monitorizează funcționarea pieței europene a carbonului. În fiecare an, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport referitor la funcționarea pieței carbonului și la alte politici relevante privind clima și energia, care include aspecte privind funcționarea licitațiilor, lichiditățile și volumele tranzacționate și care sintetizează informațiile furnizate de Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) în conformitate cu alineatul (6) de la prezentul articol și informațiile furnizate de statele membre cu privire la măsurile financiare menționate la articolul 10a alineatul (6). Statele membre asigură transmiterea către Comisie a tuturor informațiilor utile, cu cel puțin două luni înainte de adoptarea raportului de către Comisie, dacă acest lucru este necesar.”;

(l) se adaugă următorul alineat:

„(6) ESMA monitorizează periodic integritatea și transparența pieței europene a carbonului, în special în ceea ce privește volatilitatea pieței și evoluția prețurilor, funcționarea licitațiilor, operațiunile de tranzacționare pe piață a certificatelor de emisii și a instrumentelor financiare derivate, inclusiv tranzacționarea extrabursieră, lichiditatea și volumele tranzacționate, precum și categoriile și comportamentul participanților la piață în cursul tranzacționărilor, inclusiv pozițiile intermediarilor financiari. ESMA include constatările pertinente și, dacă este necesar, oferă recomandări în evaluările sale adresate Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Comitetului european pentru risc sistemic, în conformitate cu articolul 32 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (*). În scopul îndeplinirii sarcinilor menționate la prima teză de la prezentul

▼B

alineat, ESMA și autoritățile competente vizate cooperează și fac schimb de informații detaliate cu privire la toate tipurile de tranzacții, în conformitate cu articolul 25 din Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului (**).

(*) Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

(**) Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind abuzul de piață (Regulamentul privind abuzul de piață) și de abrogare a Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivelor 2003/124/CE, 2003/125/CE și 2004/72/CE ale Comisiei (JO L 173, 12.6.2014, p. 1).”

13. Articolul 10a se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) după al doilea paragraf se introduc următoarele paragrafe:

„Dacă o instalație face obiectul obligației de efectuare a unui audit energetic sau de punere în aplicare a unui sistem certificat de gestionare a energiei în temeiul articolului 8 din Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului (*) și dacă recomandările din raportul de audit sau din sistemul certificat de gestionare a energiei nu sunt puse în aplicare, cu excepția cazului în care perioada de recuperare pentru investițiile relevante depășește trei ani sau a cazului în care costurile investițiilor respective sunt disproporționate, atunci volumul alocărilor de certificate cu titlu gratuit se reduce cu 20 %. Volumul alocărilor de certificate cu titlu gratuit nu se reduce în cazul în care un operator demonstrează că a pus în aplicare alte măsuri care conduc la reduceri ale emisiilor de gaze cu efect de seră echivalente cu cele recomandate în raportul de audit sau în sistemul certificat de gestionare a energiei pentru instalația în cauză.

Prin actele delegate adoptate în temeiul prezentului alineat și fără a aduce atingere normelor aplicabile în temeiul Directivei 2012/27/UE, Comisia completează prezenta directivă cu norme armonizate simple din punct de vedere administrativ pentru aplicarea celui de al treilea paragraf de la prezentul alineat, care să garanteze că aplicarea condiționalității nu pune în pericol condițiile de concurență echitabile, integritatea de mediu sau egalitatea de tratament între instalațiile din întreaga Uniune. Respectivele norme armonizate stabilesc, în special, termene și criterii pentru recunoașterea măsurilor de eficiență energetică puse în aplicare, precum și pentru măsuri alternative de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, utilizând procedura pentru măsurile naționale de punere în aplicare în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) din prezenta directivă.

▼B

În plus faţă de cerinţele prevăzute la al treilea paragraf de la prezentul alineat, reducerea cu 20 % menţionată la paragraful respectiv se aplică operatorilor instalaţiilor ale căror niveluri de emisii de gaze cu efect de seră depășesc a 80-a percentilă din nivelul de emisii stabilit pentru valorile de referinţă pentru produsele relevante în cazul în care, până la 1 mai 2024, nu au stabilit un plan de neutralitate climatică pentru fiecare dintre instalaţiile respective pentru activităţile reglementate de prezenta directivă. Planul respectiv conţine elementele indicate la articolul 10b alineatul (4) și se stabilește în conformitate cu actele de punere în aplicare prevăzute la articolul respectiv. Articolul 10b alineatul (4) se interpretează ca referindu-se numai la nivelul instalaţiei. Atingerea ţintelor și a jaloanelor menţionate la articolul 10b alineatul (4) al treilea paragraf litera (b) se verifică pentru perioada care se încheie la 31 decembrie 2025 și pentru fiecare perioadă ulterioară de cinci ani care se încheie la data de 31 decembrie, în conformitate cu procedurile de verificare și acreditare prevăzute la articolul 15. Nu se alocă certificate cu titlu gratuit peste procentul de 80 % dacă îndeplinirea ţintelor și a jaloanelor intermediare nu a fost verificată în ceea ce privește perioada de până la sfârșitul anului 2025 sau în ceea ce privește perioada 2026-2030.

Certificatele care nu sunt alocate ca urmare a unei reduceri a alocării de certificate cu titlu gratuit în conformitate cu al treilea și al cincilea paragraf de la prezentul alineat se utilizează pentru a excepta instalaţiile de la ajustarea în conformitate cu alineatul (5) de la prezentul articol. În cazul în care rămân astfel de certificate, 50 % din certificatele respective sunt puse la dispoziţie pentru a sprijini inovarea în conformitate cu alineatul (8) de la prezentul articol. Celelalte 50 % din certificatele respective se scot la licitaţie în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) din prezenta directivă, iar statele membre ar trebui să utilizeze veniturile respective pentru a aborda orice risc rezidual de relocare a emisiilor de dioxid de carbon în sectoarele vizate de anexa I la Regulamentul (UE) 2023/956, sprijinind tranziţia și promovând decarbonizarea acestora în conformitate cu normele privind ajutoarele de stat.

Se interzice alocarea de certificate cu titlu gratuit instalaţiilor din sectoare sau subsectoare care fac obiectul altor măsuri de contracarare a riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) 2023/956. Măsurile menţionate la primul paragraf de la prezentul alineat se ajustează în consecinţă.

(*) Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficienţa energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE (JO L 315, 14.11.2012, p. 1).”;

▼B

(ii) al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru fiecare sector și subsector, în principiu, valorile de referință sunt calculate mai degrabă pentru produsul finit și nu pentru materiile prime, astfel încât să se maximizeze reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și eficiența energetică pe parcursul fiecărui proces de producție din sectorul sau subsectorul în cauză. Pentru a oferi stimulente suplimentare pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și îmbunătățirea eficienței energetice și pentru a asigura condiții de concurență echitabile pentru instalațiile care utilizează tehnologii noi care reduc parțial sau elimină integral emisiile de gaze cu efect de seră și instalațiile care utilizează tehnologiile existente, criteriile de referință *ex ante* stabilite la nivelul Uniunii sunt revizuite pentru a fi aplicate în perioada 2026-2030, în vederea unei eventuale modificări a definițiilor și a limitelor schemei în legătură cu valorile de referință existente pentru produse, luând în considerare ca principii directoare potențialul de utilizare circulară al materialelor și faptul că valorile de referință ar trebui să fie independente de materiile prime și de tipul de proces de producție, în cazul în care procesele de producție au același scop. Comisia depune eforturi pentru a adopta actele de punere în aplicare în scopul stabilirii valorilor de referință revizuite pentru alocarea de certificate cu titlu gratuit în conformitate cu alineatul (2) al treilea paragraf, cât mai curând posibil și înainte de începerea perioadei 2026-2030.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(1a) Sub rezerva aplicării Regulamentului (UE) 2023/956, se interzice alocarea de certificate cu titlu gratuit pentru producția mărfurilor enumerate în anexa I la regulamentul respectiv.

Prin derogare de la primul paragraf de la prezentul alineat, în primii ani de aplicare a Regulamentului (UE) 2023/956, producția mărfurilor enumerate în anexa I la regulamentul respectiv beneficiază de alocări de certificate cu titlu gratuit în cantități reduse. Se aplică un factor de reducere a alocării de certificate cu titlu gratuit pentru producția mărfurilor respective („factorul CBAM”). Factorul CBAM este egal cu 100 % în perioada cuprinsă între intrarea în vigoare a regulamentului respectiv și sfârșitul anului 2025 și, sub rezerva aplicării dispozițiilor de la articolul 36 alineatul (2) litera (b) din regulamentul respectiv, este egal cu 97,5 % în 2026, 95 % în 2027, 90 % în 2028, 77,5 % în 2029, 51,5 % în 2030, 39 % în 2031, 26,5 % în 2032 și 14 % în 2033. Începând cu anul 2034, nu se aplică niciun factor CBAM.

Reducerea alocării de certificate cu titlu gratuit se calculează anual ca pondere medie a cererii de alocare de certificate cu titlu gratuit pentru producția mărfurilor enumerate în anexa I la Regulamentul (UE) 2023/956 în raport cu cererea totală de alocare de certificate cu titlu gratuit calculată pentru toate instalațiile, pentru perioada relevantă menționată la articolul 11 alineatul (1) din prezenta directivă. În acest calcul se aplică factorul CBAM.

Certificatele care rezultă din reducerea alocării de certificate cu titlu gratuit sunt puse la dispoziție pentru sprijinirea inovării în conformitate cu alineatul (8).

▼B

Până la 31 decembrie 2024 și ca parte a raportului său anual către Parlamentul European și Consiliu, în conformitate cu articolul 10 alineatul (5) din prezenta directivă, Comisia evaluează riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon pentru mărfurile vizate de CBAM produse în Uniune și destinate exportului către ţări terţe care nu aplică EU ETS sau un mecanism similar de stabilire a preţului carbonului. Raportul evaluează în special riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon în sectoarele în care se va aplica CBAM, în special rolul și adoptarea accelerată a hidrogenului, precum și evoluţiile în ceea ce privește fluxurile comerciale și emisiile încorporate ale mărfurilor produse de sectoarele respective pe piaţa mondială. În cazul în care raportul concluzionează că există un risc de relocare a emisiilor de carbon pentru mărfurile produse în Uniune și destinate exportului către ţările terţe care nu aplică EU ETS sau un mecanism echivalent de stabilire a preţului carbonului, Comisia prezintă, după caz, o propunere legislativă pentru a aborda respectivul risc de relocare a emisiilor de dioxid de carbon într-un mod care respectă normele Organizaţiei Mondiale a Comerţului, inclusiv articolul XX din Acordul General pentru Tarife și Comerţ din 1994, și ţine seama de decarbonizarea instalaţiilor din Uniune.”;

(c) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) la al treilea paragraf, litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) Pentru perioada 2026-2030, valorile de referinţă se determină în același mod ca cel prevăzut la literele (a) și (d) de la prezentul paragraf, ţinând seama de litera (e) de la prezentul paragraf, pe baza informaţiilor transmise în temeiul articolului 11 pentru anii 2021 și 2022 și pe baza aplicării ratei anuale de reducere pentru fiecare an între 2008 și 2028.”;

(ii) la al treilea paragraf se adaugă următoarele litere:

„(d) Atunci când rata anuală de reducere este mai mare de 2,5 % sau este mai mică de 0,3 %, valorile de referinţă pentru perioada 2026-2030 sunt valorile de referinţă aplicabile pentru perioada 2013-2020 reduse cu oricare dintre cele două rate procentuale menţionate care este relevantă cu privire la fiecare an între 2008 și 2028.

(e) Pentru perioada 2026-2030, rata anuală de reducere pentru valoarea de referinţă pentru metalul lichid nu este afectată de modificarea definiţiilor valorilor de referinţă și ale limitelor schemei aplicabile în temeiul articolului 1 al optulea paragraf.”;

(iii) al patrulea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Prin derogare de la valorile de referinţă pentru compuși aromatici și gaze de sinteză, valorile respective de referinţă se ajustează prin aplicarea aceluiași procent ca în cazul valorilor de referinţă pentru rafinării, în scopul menţinerii unor condiţii de concurenţă echitabile pentru producătorii produselor respective.”;

▼B

(d) alineatele (3) și (4) se elimină;

(e) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Pentru a respecta proporţia de certificate care urmează să fie scoase la licitaţie stabilită la articolul 10, pentru fiecare an în care suma alocărilor de certificate cu titlu gratuit nu atinge cuantumul maxim care respectă proporţia de certificate care urmează să fie scoase la licitaţie, certificatele rămase până la cuantumul respectiv se utilizează în scopul de a preveni sau a limita reducerea alocărilor de certificate cu titlu gratuit necesară pentru a respecta proporţia de certificate care urmează să fie scoase la licitaţie în anii următori. În cazul în care, cu toate acestea, se atinge cuantumul maxim, alocările de certificate cu titlu gratuit se ajustează în consecinţă. Orice astfel de ajustare se efectuează în mod uniform. Se exceptează însă de la ajustarea respectivă instalaţiile ale căror niveluri de emisii de gaze cu efect de seră sunt sub media celor mai eficiente 10 % instalaţii dintr-un sector sau subsector din Uniune pentru valorile de referinţă relevante într-un an în care se aplică ajustarea.”;

(f) la alineatul (6), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre ar trebui să adopte măsuri financiare în conformitate cu al doilea și al patrulea paragraf de la prezentul alineat în favoarea sectoarelor sau a subsectoarelor care sunt expuse unui risc real de relocare a emisiilor de dioxid de carbon din cauza costurilor indirecte semnificative care sunt suportate efectiv de pe urma costurilor emisiilor de gaze cu efect de seră transferate în preţul energiei electrice, cu condiţia ca astfel de măsuri financiare să fie în conformitate cu normele privind ajutorul de stat, în special să nu producă denaturări nejustificate ale concurenţei pe piaţa internă. Măsurile financiare adoptate nu trebuie să compenseze costurile indirecte acoperite de alocarea de certificate cu titlu gratuit în conformitate cu valorile de referinţă stabilite în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol. În cazul în care un stat membru cheltuiește un cuantum mai mare decât echivalentul a 25 % din veniturile obţinute în urma licitării certificatelor de emisii menţionate la articolul 10 alineatul (3) pentru anul în care au fost suportate costurile indirecte, acesta precizează motivele depășirii cuantumului respectiv.”;

(g) la alineatul (7), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Începând cu 2021, certificatele care, în temeiul alineatelor (19), (20) și (22), nu sunt alocate instalaţiilor se adaugă la volumul de certificate rezervate în conformitate cu primul paragraf prima teză de la prezentul alineat.”;

(h) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) 345 de milioane de certificate din cantitatea care ar putea fi altfel alocată cu titlu gratuit în temeiul prezentului articol și 80 de milioane de certificate din cantitatea care ar putea fi altfel alocată în temeiul articolului 10, precum și certificatele care rezultă din reducerea alocării de certificate cu titlu gratuit menţionată la alineatul (1a) de la prezentul articol, se pun la dispoziţia unui fond (denumit în continuare «Fondul pentru inovare») cu scopul de a sprijini inovarea în domeniul tehnicii, proceselor și tehnologiilor cu emisii reduse de dioxid

▼B

de carbon și cu zero emisii de dioxid de carbon care contribuie în mod semnificativ la decarbonizarea sectoarelor reglementate de prezenta directivă și contribuie la obiectivele de reducere la zero a poluării și privind circularitatea, inclusiv proiectele care vizează extinderea acestor tehnici, procese și tehnologii în vederea introducerii lor pe scară largă în întreaga Uniune. Astfel de proiecte trebuie să aibă un potenţial semnificativ de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și să contribuie la economisirea energiei și a resurselor în conformitate cu obiectivele Uniunii în materie de climă și energie pentru 2030.

Comisia încarcă în avans certificatele pentru licitaţii aferente Fondului pentru inovare pentru a se asigura că este disponibilă o cantitate adecvată de resurse pentru a stimula inovarea, inclusiv pentru extindere.

Certificatele care nu sunt emise operatorilor de aeronave ca urmare a încetării activităţii acestora și care nu sunt necesare pentru a acoperi orice deficit de restituire de către operatorii respectivi, se utilizează, de asemenea, pentru sprijinirea inovării, astfel cum se menţionează la primul paragraf.

În plus, 5 milioane de certificate din cantitatea menţionată la articolul 3c alineatele (5) și (7), referitoare la alocările pentru aviaţie pentru 2026, sunt puse la dispoziţie pentru sprijin pentru inovare, astfel cum se menţionează la primul paragraf de la prezentul alineat.

În plus, 50 de milioane de certificate nealocate din rezerva pentru stabilitatea pieţei completează eventualele venituri rămase din cele 300 de milioane de certificate disponibile în perioada 2013-2020 în temeiul Deciziei 2010/670/UE (*) a Comisiei și se utilizează în timp util pentru sprijinirea inovării, astfel cum se menţionează la primul paragraf de la prezentul alineat.

Fondul pentru inovare vizează sectoarele enumerate în anexele I și III, precum și produsele și procesele care le înlocuiesc pe cele cu consum intens de dioxid de carbon produse sau utilizate în sectoarele enumerate în anexa I, inclusiv tehnologiile inovatoare de stocare a energiei din surse regenerabile și de stocare a energiei și captarea și utilizarea dioxidului de carbon în condiţii de siguranţă pentru mediu (denumite în continuare «CUC»), care contribuie în mod substanţial la atenuarea schimbărilor climatice, în special la emisiile inevitabile de proces, și contribuie la stimularea elaborării și a funcţionării proiectelor care au ca scop captarea, transportul și stocarea geologică a CO_2 (denumite în continuare «CSC») în condiţii de siguranţă pentru mediu, în special pentru emisiile inevitabile ale proceselor industriale și captarea directă a CO_2 din atmosferă cu stocare sigură, durabilă și permanentă (DACS), în puncte echilibrate geografic. Fondul pentru inovare poate sprijini, de asemenea, tehnologii și infrastructuri inovatoare revoluţionare, inclusiv producţia de combustibili cu emisii reduse de dioxid de carbon și cu zero emisii de dioxid de carbon, pentru decarbonizarea sectorului maritim, aviaţiei, transportului feroviar și transportului rutier, inclusiv forme colective de transport, cum ar fi serviciile de transport public și de transport cu autocarul.

▼B

De asemenea, în sectorul aviației poate să sprijine electrificarea și măsurile de reducere a impactului global al aviației asupra climei.

Comisia acordă o atenție deosebită proiectelor din sectoarele vizate de Regulamentul (UE) 2023/956 în vederea sprijinirii inovării în domeniul tehnologiilor cu emisii reduse de dioxid de carbon, al CUC, al CSC, al energiei din surse regenerabile și al stocării energiei, într-un mod care să contribuie la atenuarea schimbărilor climatice, cu scopul de a acorda, în perioada 2021-2030, proiectelor din sectoarele respective o cotă semnificativă din valoarea financiară echivalentă a certificatelor menționată la alineatul (1a) al patrulea paragraf de la prezentul articol. În plus, Comisia poate lansa înainte de 2027 cereri de propuneri adresate sectoarelor vizate de regulamentul respectiv.

Comisia acordă, de asemenea, o atenție deosebită proiectelor care contribuie la decarbonizarea sectorului maritim și include subiecte dedicate acestui scop în cererile de propuneri ale Fondului pentru inovare, după caz, inclusiv pentru electrificarea transportului maritim și pentru abordarea tuturor efectelor sale asupra climei, inclusiv emisiile de negru de fum. Astfel de cereri de propuneri țin totodată seama, de criteriile utilizate pentru selectarea proiectelor, în special de potențialul proiectelor și al investițiilor de a spori protecția biodiversității și de a reduce poluarea fonică și a apei.

Fondul pentru inovare poate, în conformitate cu alineatul (8a), să sprijine proiecte prin licitații concurențiale, cum ar fi CfD-urile, CCfD-urile sau contractele cu primă fixă pentru a sprijini tehnologiile de decarbonizare pentru care prețul carbonului ar putea să nu fie un stimulent suficient.

Comisia identifică sinergii între Fondul pentru inovare și Orizont Europa, în special în ceea ce privește parteneriatele europene, și, după caz, identifică sinergii între Fondul pentru inovare și alte programe ale Uniunii.

Sunt eligibile proiecte care vizează teritoriul tuturor statelor membre, inclusiv proiecte de mici dimensiuni și de dimensiuni medii, iar pentru activitățile maritime, proiectele cu o valoare adăugată clară la nivelul Uniunii. Tehnologiile care beneficiază de sprijin trebuie să fie inovatoare și să nu fie încă viabile din punct de vedere comercial în absența sprijinului, însă trebuie să reprezinte soluții revoluționare sau să fie suficient de mature pentru a putea fi puse în aplicare la scară precomercială.

Comisia se asigură că certificatele destinate Fondului pentru inovare se licitează în conformitate cu principiile și modalitățile menționate la articolul 10 alineatul (4) din prezenta directivă. Veniturile obținute în urma licitării certificatelor de emisii constituie venituri externe alocate în conformitate cu articolul 21 alineatul (5) din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului (**). Angajamentele bugetare pentru acțiuni care depășesc un exercițiu financiar pot fi defalcate în tranșe anuale pe parcursul mai multor exerciții financiare.

▼B

Comisia oferă, la cerere, asistenţă tehnică statelor membre cu o participare efectivă redusă în proiecte derulate în cadrul Fondului pentru inovare, în scopul creșterii capacităţilor statelor membre solicitante de a sprijini eforturile iniţiatorilor de proiecte de pe teritoriile lor de a depune cereri de finanţare din Fondul pentru inovare, în scopul îmbunătăţirii participării geografice efective la Fondul pentru inovare și al creșterii calităţii generale a proiectelor depuse. Comisia urmărește o acoperire geografică eficientă și bazată pe calitate în ceea ce privește finanţarea din Fondul pentru inovare în toată Uniunea și asigură o monitorizare amplă a progreselor și acţiuni ulterioare adecvate în această privinţă.

Sub rezerva acordului solicitanţilor, după închiderea cererii de propuneri, Comisia informează statele membre cu privire la cererile de finanţare pentru proiecte de pe teritoriile lor și le furnizează acestora informaţii detaliate cu privire la cererile în cauză, pentru a facilita coordonarea de către statele membre a sprijinului acordat proiectelor. În plus, Comisia informează statele membre cu privire la lista proiectelor preselectate, înainte de acordarea sprijinului.

Proiectele se selectează printr-o procedură de selecţie transparentă, într-un mod neutru din punct de vedere tehnologic, în conformitate cu obiectivele Fondului pentru inovare, astfel cum sunt prevăzute la primul paragraf de la prezentul alineat și pe baza unor criterii transparente și obiective, ţinând seama de măsura în care proiectele aduc o contribuţie semnificativă la obiectivele Uniunii în materie de climă și energie, contribuind în același timp la obiectivele privind reducerea la zero a poluării și circularitatea în conformitate cu primul paragraf de la prezentul alineat, și, după caz, de măsura în care proiectele contribuie la reducerea emisiilor mult sub valorile de referinţă menţionate la alineatul (2). Proiectele trebuie să aibă potenţialul de a fi aplicate pe scară largă sau de a diminua semnificativ costurile tranziţiei către o economie neutră din punct de vedere climatic pentru sectoarele în cauză. Se acordă prioritate tehnologiilor și proceselor inovatoare care abordează efecte multiple asupra mediului. Proiectele care implică CUC trebuie să asigure o reducere netă a emisiilor și evitarea sau stocarea permanentă a CO_2. În cazul granturilor acordate prin cereri de propuneri, se pot sprijini până la 60 % din costurile relevante ale proiectelor, din care până la 40 % nu trebuie să depindă de evitarea verificată a emisiilor de gaze cu efect de seră, cu condiţia atingerii unor jaloane prestabilite, ţinându-se seama de tehnologia utilizată. În cazul sprijinului acordat prin proceduri de licitare concurenţială și în cazul asistenţei tehnice, pot fi sprijinite până la 100 % din costurile relevante ale proiectelor. Potenţialul de reducere a emisiilor în mai multe sectoare oferit de proiectele combinate, inclusiv în zonele învecinate, este luat în considerare în criteriile utilizate pentru selectarea proiectelor.

Proiectele finanţate din Fondul pentru inovare trebuie să pună la dispoziţie cunoștinţele pentru alte proiecte relevante, precum și pentru cercetătorii din Uniune care au un interes legitim. Condiţiile privind schimbul de cunoștinţe sunt definite de Comisie în cererile de propuneri.

▼B

Cererile de propuneri sunt deschise și transparente. La pregătirea cererilor de propuneri, Comisia depune toate eforturile pentru a se asigura că toate sectoarele sunt cuprinse în mod corespunzător. Comisia ia măsuri pentru a se asigura că cererile de propuneri sunt comunicate pe o scară cât mai largă, în special întreprinderilor mici și mijlocii.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a completa prezenta directivă în privința normelor legate de funcționarea Fondului pentru inovare, inclusiv procedura și criteriile de selecție, sectoarele eligibile și cerințele tehnologice pentru diferitele tipuri de sprijin.

Prin mecanismul prevăzut de prezentul alineat nu este sprijinit niciun proiect care depășește 15 % din totalul certificatelor disponibile în acest scop. Respectivele certificate se iau în considerare în conformitate cu alineatul (7).

Până la 31 decembrie 2023 și, ulterior, în fiecare an, Comisia prezintă Comitetului privind schimbările climatice menționat la articolul 22a alineatul (1) din prezenta directivă un raport privind punerea în aplicare a Fondului pentru inovare, furnizând o analiză a proiectelor finanțate, pe sectoare și pe state membre, precum și contribuția preconizată a proiectelor respective la îndeplinirea obiectivului de neutralitate climatică în Uniune, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) 2021/1119. Comisia prezintă raportul Parlamentului European și Consiliului și îl face public.

(*) Decizia 2010/670/UE a Comisiei din 3 noiembrie 2010 de stabilire a criteriilor și măsurilor pentru finanțarea proiectelor demonstrative comerciale care vizează captarea și stocarea geologică a CO_2 în condiții de siguranță din punct de vedere al mediului, precum și a proiectelor demonstrative de tehnologii inovatoare în domeniul energiei din surse regenerabile, în cadrul sistemului de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în Comunitate, stabilit prin Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 290, 6.11.2010, p. 39).

(**) Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).”;

(i) se introduc următoarele alineate:

„(8a) Pentru CfD-urile și CCfD-urile atribuite la încheierea unui mecanism de licitație concurențială, se asigură o acoperire adecvată prin angajamentele bugetare care rezultă din veniturile obținute din licitarea certificatelor disponibile în Fondul pentru inovare, iar angajamentele bugetare respective pot fi

▼B

defalcate în tranșe anuale pe parcursul mai multor exerciții financiare. Pentru primele două runde ale mecanismului de licitație concurențială, acoperirea datoriei financiare aferente CfD-urilor și CCfD-urilor este asigurată pe deplin cu creditele care rezultă din veniturile obținute din licitarea certificatelor alocate Fondului pentru inovare în temeiul alineatului (8).

Pe baza unei evaluări calitative și cantitative de către Comisie a riscurilor financiare care decurg din punerea în aplicare a CfD-urilor și a CCfD-urilor, care urmează să fie efectuată după încheierea primelor două runde ale mecanismului de licitație concurențială și, ulterior, de fiecare dată când este necesar, în conformitate cu principiul prudenței, conform căruia activele și profiturile nu trebuie să fie supraestimate, iar pasivele și pierderile nu trebuie să fie subestimate, Comisia poate decide, în conformitate cu împuternicirea prevăzută la al optulea paragraf, să acopere doar o parte din datoria financiară legată de CfD-uri și CCfD-uri prin mijloacele menționate la primul paragraf și partea rămasă prin alte mijloace. Comisia urmărește să limiteze utilizarea altor mijloace de acoperire.

În cazul în care evaluarea conduce la concluzia că sunt necesare alte mijloace de acoperire pentru a realiza întregul potențial al CfD-urilor și al CCfD-urilor, Comisia urmărește o combinație echilibrată de alte mijloace de acoperire. Prin derogare de la articolul 210 alineatul (1) din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046, Comisia stabilește măsura în care se utilizează alte mijloace de acoperire în temeiul actului delegat prevăzut la al optulea paragraf de la prezentul alineat.

Datoria financiară rămasă este acoperită în mod suficient, având în vedere principiile prevăzute în titlul X din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046, dacă este necesar, adaptată la particularitățile CfD-urilor și CCfD-urilor, prin derogare de la articolul 209 alineatul (2) literele (d) și (h), de la articolul 210 alineatul (1), de la articolul 211 alineatele (1), (2), (4) și (6), de la articolele 212, 213 și 214, de la articolul 218 alineatul (1) și de la articolul 219 alineatele (3) și (6) din regulamentul respectiv. După caz, alte mijloace de acoperire, rata de provizionare și derogările necesare se stabilesc într-un act delegat prevăzut la al optulea paragraf de la prezentul alineat.

Comisia nu utilizează mai mult de 30 % din veniturile obținute din licitarea certificatelor alocate Fondului pentru inovare în temeiul alineatului (8) pentru provizionarea CfD-urilor și a CCfD-urilor.

Rata de provizionare nu trebuie să fie mai mică de 50 % din datoria financiară totală suportată de bugetul Uniunii pentru CfD-uri și CCfD-uri. Atunci când stabilește rata de provizionare, Comisia ia în considerare elemente care pot reduce riscurile financiare pentru bugetul Uniunii, dincolo de creditele disponibile în cadrul Fondului pentru inovare, cum ar fi posibila partajare a răspunderii cu statele membre în

▼B

mod voluntar sau un posibil mecanism de reasigurare din partea sectorului privat. Comisia revizuiește rata de provizionare cel puţin o dată la trei ani de la data aplicării actului delegat prin care se stabilește pentru prima dată.

Pentru a evita cererile speculative, accesul la licitaţia concurenţială poate fi condiţionat de plata de către solicitanţi a unei garanţii care urmează să fie reţinută în caz de neexecutare a contractului. Aceste garanţii reţinute îi revin Fondului pentru inovare ca venituri externe alocate în temeiul articolului 21 alineatul (5) din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046. Orice contribuţie plătită autorităţii care acordă grantul de către un beneficiar în conformitate cu termenii CfD-ului sau ai CCfD-ului în cazul în care preţul de referinţă este mai mare decât preţul de exercitare (denumite în continuare «diferenţă») îi revine Fondului pentru inovare ca venit extern alocat în temeiul articolului 21 alineatul (5) din regulamentul respectiv.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 din prezenta directivă pentru a completa prezenta directivă cu scopul de a prevedea și a detalia alte mijloace de acoperire, dacă există, și, după caz, rata de provizionare și derogările suplimentare necesare de la titlul X din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046, astfel cum se prevede la al patrulea paragraf de la prezentul alineat, precum și normele privind funcţionarea mecanismului de ofertare concurenţial, în special în ceea ce privește garanţiile și diferenţa.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a modifica al cincilea paragraf de la prezentul alineat prin creșterea limitei de 30 % menţionată la paragraful respectiv cu cel mult 20 de puncte procentuale în total, dacă acest lucru este necesar pentru a răspunde unei cereri de CfD-uri și CCfD-uri, ţinând seama de experienţa primelor runde din cadrul mecanismului de ofertare concurenţial și luând în considerare necesitatea de a găsi un echilibru adecvat în ceea ce privește sprijinul din partea Fondului pentru inovare între granturi și astfel de contracte.

Sprijinul financiar din partea Fondului pentru inovare este proporţional cu obiectivele de politică stabilite în prezentul articol și nu conduce la denaturări nejustificate ale pieţei interne. În acest scop, sprijinul se acordă numai pentru acoperirea costurilor suplimentare sau a riscurilor de investiţii care nu pot fi suportate de investitori în condiţii normale de piaţă.

(8b) 40 de milioane de certificate din cantitatea care ar putea fi altfel alocată cu titlu gratuit în temeiul prezentului articol și 10 milioane de certificate din cantitatea care ar putea fi altfel scoasă la licitaţie în temeiul articolului 10 din prezenta directivă se pun la dispoziţia Fondului social pentru climă instituit prin Regulamentul (UE) 2023/955 al Parlamentului European și al Consiliului (*). Comisia se asigură că certificatele destinate Fondului social pentru climă sunt scoase la licitaţie în 2025 în conformitate cu principiile și

▼B

modalităţile menţionate la articolul 10 alineatul (4) din prezenta directivă și cu actul delegat adoptat în conformitate cu articolul respectiv. Veniturile din licitaţia respectivă constituie venituri externe alocate în conformitate cu articolul 21 alineatul (5) din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 și se utilizează în conformitate cu normele aplicabile Fondului social pentru climă.

(*) Regulamentul (UE) 2023/955 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 mai 2023 de instituire a Fondului social pentru climă și de modificare a Regulamentului (UE) 2021/1060 (JO L 130, 16.5.2023, p. 1).”;

(j) alineatul (19) se înlocuiește cu următorul text:

„(19) Se interzice alocarea de certificate cu titlu gratuit unei instalaţii care și-a încetat activitatea. Se consideră că și-au încetat activitatea instalaţiile a căror autorizaţie de emisii de gaze cu efect de seră a expirat sau a fost retrasă și instalaţiile în cazul cărora funcţionarea sau reluarea funcţionării este tehnic imposibilă.”;

(k) se adaugă următorul alineat:

„(22) În cazul în care sunt necesare corecţii ale alocărilor de certificate cu titlu gratuit acordate în temeiul articolului 11 alineatul (2), corecţiile respective se realizează cu certificate din, sau prin adăugarea de certificate la, cuantumul de certificate rezervate în conformitate cu alineatul (7) de la prezentul articol.”

14. La articolul 10b alineatul (4), se adaugă următoarele paragrafe:

„Într-un stat membru în care, în medie, între anii 2014 și 2018, ponderea emisiilor generate de încălzirea centralizată din totalul acestor emisii în Uniune împărţită la ponderea respectivului stat membru în PIB-ul total al Uniunii este mai mare de cinci, se acordă pentru încălzirea centralizată în perioada 2026-2030 o alocare suplimentară de certificate cu titlu gratuit de 30 % din cantitatea stabilită în temeiul articolului 10a, cu condiţia ca un volum de investiţii echivalent cu valoarea alocării suplimentare de certificate cu titlu gratuit să fie investit pentru a reduce în mod semnificativ emisiile înainte de 2030, în conformitate cu planurile privind neutralitatea climatică menţionate la al treilea paragraf de la prezentul alineat, și ca îndeplinirea ţintelor și a jaloanelor menţionate la litera (b) de la paragraful respectiv să fie confirmată de verificarea efectuată în conformitate cu al patrulea paragraf de la prezentul alineat.

Până la 1 mai 2024, operatorii care produc energie termică în sistem centralizat trebuie să stabilească un plan de neutralitate climatică pentru instalaţiile pentru care solicită alocări suplimentare de certificate cu titlu gratuit în conformitate cu al doilea paragraf de la prezentul alineat. Planul respectiv este în concordanţă cu obiectivul privind neutralitatea climatică prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2021/1119 și stabilește:

(a) măsuri și investiţii pentru a atinge neutralitatea climatică până în 2050 la nivel de instalaţie sau de întreprindere, excluzând utilizarea creditelor de compensare a emisiilor de dioxid de carbon;

▼B

(b) ţinte și jaloane intermediare pentru a măsura, până la 31 decembrie 2025 și, ulterior, la fiecare cinci ani, până la 31 decembrie, progresele înregistrate în direcţia atingerii neutralităţii climatice, astfel cum se prevede la litera (a) de la prezentul paragraf;

(c) o estimare a impactului fiecăreia dintre măsurile și investiţiile menţionate la litera (a) de la prezentul paragraf în ceea ce privește reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră.

Atingerea ţintelor și a jaloanelor menţionate la al treilea paragraf litera (b) de la prezentul alineat se verifică în ceea ce privește perioada până la 31 decembrie 2025 și în ceea ce privește fiecare perioadă ulterioară de cinci ani care se încheie la data de 31 decembrie, în conformitate cu procedurile de verificare și acreditare prevăzute la articolul 15. Nu se alocă certificate cu titlu gratuit în afară de cele menţionate la primul paragraf de la prezentul alineat, dacă îndeplinirea ţintelor și a jaloanelor intermediare nu a fost verificată în ceea ce privește perioada de până la sfârșitul anului 2025 sau în ceea ce privește perioada 2026-2030.

Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a preciza conţinutul minim al informaţiilor menţionate la al treilea paragraf literele (a), (b) și (c) de la prezentul alineat și formatul planurilor privind neutralitatea climatică menţionate la paragraful respectiv și la articolul 10a alineatul (1) al cincilea paragraf. Comisia identifică sinergii cu planuri similare, astfel cum se prevede în dreptul Uniunii. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 22a alineatul (2).”

15. La articolul 10c, alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Statele membre impun instalaţiilor producătoare de energie electrică și operatorilor de reţele să prezinte, până la data de 28 februarie a fiecărui an, un raport referitor la punerea în aplicare a investiţiilor lor selectate, incluzând soldul alocării de certificate cu titlu gratuit și cheltuielile de investiţii suportate, precum și tipurile de investiţii sprijinite. Statele membre transmit Comisiei rapoarte în acest sens, iar Comisia le publică.”

16. Se introduce următorul articol:

„Articolul 10ca

Termen-limită pentru alocări tranzitorii de certificate cu titlu gratuit în scopul modernizării sectorului energetic

Prin derogare de la articolul 10c, statele membre în cauză pot acorda instalaţiilor alocări tranzitorii de certificate cu titlu gratuit numai în conformitate cu articolul respectiv pentru investiţiile realizate până la 31 decembrie 2024. Orice certificate aflate la dispoziţia statelor membre în cauză în conformitate cu articolul 10c pentru perioada 2021-2030 care nu sunt utilizate pentru astfel de investiţii, în proporţia stabilită de statul membru respectiv:

(a) se adaugă la cantitatea totală de certificate pe care statul membru în cauză urmează să îl scoată la licitaţie în temeiul articolului 10 alineatul (2); sau

(b) sunt utilizate pentru a sprijini investiţiile în cadrul Fondului pentru modernizare menţionat la articolul 10d, în conformitate cu normele aplicabile veniturilor din certificatele menţionate la articolul 10d alineatul (4).

▼B

Până la 15 mai 2024, statul membru în cauză notifică Comisiei cuantumurile respective de certificate care urmează să fie utilizate în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) primul paragraf litera (a), și, prin derogare de la articolul 10d alineatul (4) a doua teză, în temeiul articolului 10d.”

17. Articolul 10d se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Pentru perioada 2021-2030, se instituie un fond pentru a sprijini investiţiile propuse de statele membre beneficiare, inclusiv finanţarea proiectelor de mică anvergură, pentru modernizarea sistemelor energetice și îmbunătăţirea eficienţei energetice (denumit în continuare «Fondul pentru modernizare»). Fondul pentru modernizare este finanţat prin scoaterea la licitaţie a certificatelor, astfel cum este prevăzut la articolul 10, pentru statele membre beneficiare prevăzute de articolul menţionat.

Investiţiile care beneficiază de sprijin trebuie să fie conforme cu obiectivele prezentei directive, cu obiectivele exprimate în Comunicarea Comisiei din 11 decembrie 2019 privind «Pactul ecologic european» și Regulamentul (UE) 2021/1119, precum și cu obiectivele pe termen lung exprimate în Acordul de la Paris. Statele membre beneficiare pot, după caz, să utilizeze resursele Fondului pentru modernizare pentru a finanţa investiţii care implică regiunile frontaliere adiacente ale Uniunii. Nu se acordă niciun sprijin din Fondul pentru modernizare unităţilor producătoare de energie care utilizează combustibili fosili. Cu toate acestea, veniturile provenite din certificatele care fac obiectul unei notificări în temeiul alineatului (4) de la prezentul articol pot fi utilizate pentru investiţii care implică combustibili fosili gazoși.

De asemenea, veniturile din certificatele menţionate la articolul 10 alineatul (1) al treilea paragraf din prezenta directivă pot fi utilizate pentru investiţii care implică combustibili fosili gazoși, în cazul în care activitatea se califică drept durabilă din punctul de vedere al mediului în temeiul Regulamentului (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului (*) și este justificată în mod corespunzător din motive de asigurare a securităţii energetice, cu condiţia ca, pentru producerea de energie, certificatele să fie scoase la licitaţie înainte de 31 decembrie 2027 și, pentru investiţiile care implică utilizări în aval ale gazelor, certificatele să fie scoase la licitaţie înainte de 31 decembrie 2028.

(*) Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investiţiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 (JO L 198, 22.6.2020, p. 13).”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Cel puţin 80 % din veniturile provenite din certificatele menţionate la articolul 10 alineatul (1) al treilea paragraf și din certificatele care fac obiectul unei notificări în temeiul alineatului (4) de la prezentul articol și cel puţin 90 % din veniturile provenite din certificatele menţionate la articolul 10 alineatul (1) al patrulea paragraf se utilizează pentru a sprijini investiţiile în următoarele acţiuni:

(a) producţia și utilizarea energiei electrice din surse regenerabile, inclusiv a hidrogenului din surse regenerabile;

▼B

(b) încălzirea și răcirea din surse regenerabile;

(c) reducerea consumului total de energie prin eficienţă energetică, inclusiv în sectorul industrial, al transporturilor, al clădirilor, al agriculturii și al deșeurilor;

(d) stocarea energiei și modernizarea reţelelor energetice, inclusiv a managementului pe parte de cerere, a conductelor de termoficare a reţelelor pentru transportul de electricitate, precum și creșterea interconectărilor dintre statele membre și a infrastructurii pentru o mobilitate cu zero emisii;

(e) sprijinirea gospodăriilor cu venituri mici, inclusiv în zonele rurale și îndepărtate, pentru combaterea sărăciei energetice și pentru modernizarea sistemelor de încălzire ale acestora; și

(f) o tranziţie justă în regiunile dependente de emisiile de dioxid de carbon din statele membre beneficiare, astfel încât să se sprijine realocarea, recalificarea și îmbunătăţirea competenţelor lucrătorilor, educaţia, iniţiativele legate de căutarea unui loc de muncă și întreprinderile nou înfiinţate, în dialog cu societatea civilă și partenerii sociali, într-o manieră care este în concordanţă cu acţiunile relevante incluse de statele membre în planurile lor teritoriale de tranziţie justă și care contribuie la acestea, în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) primul paragraf litera (k) din Regulamentul (UE) 2021/1056, după caz.”;

(c) alineatul (11) se înlocuiește cu următorul text:

„(11) Comitetul pentru investiţii raportează anual Comisiei privind experienţa dobândită în ceea ce privește evaluarea investiţiilor, în special în ceea ce privește reducerile emisiilor și costurile de reducere. Până la 31 decembrie 2024, ţinând cont de constatările comitetului pentru investiţii, Comisia revizuiește domeniile pentru proiectele menţionate la alineatul (2) și criteriile pe baza cărora comitetul pentru investiţii își întemeiază recomandările.

Comitetul pentru investiţii asigură publicarea raportului anual. Comisia transmite raportul anual Parlamentului European și Consiliului.”

18. Se introduce următorul articol:

„Articolul 10f

Principiul de «a nu prejudicia în mod semnificativ»

Începând din 1 ianuarie 2025, statele membre beneficiare și Comisia utilizează veniturile provenite din licitarea certificatelor destinate Fondului pentru inovare în temeiul articolului 10a alineatul (8) din prezenta directivă și a certificatelor menţionate la articolul 10 alineatul (1) al treilea și al patrulea paragraf din prezenta directivă, în conformitate cu criteriile de «a nu prejudicia în mod semnificativ» prevăzute la articolul 17 din Regulamentul (UE) 2020/852, în cazul în care astfel de venituri sunt utilizate pentru o activitate economică pentru care au fost stabilite criterii tehnice de examinare pentru a stabili dacă o activitate economică prejudiciază în mod semnificativ unul sau mai multe dintre obiectivele de mediu relevante în temeiul articolului 10 alineatul (3) litera (b) din regulamentul respectiv.”

▼B

19. În articolul 11 alineatul (2), data „28 februarie” se înlocuiește cu „30 iunie”.

20. Titlul capitolului IV se înlocuiește cu următorul text:

„Dispoziţii aplicabile aviaţiei, transportului maritim și instalaţiilor staţionare”.

21. Articolul 12 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre garantează recunoașterea certificatelor emise de o autoritate competentă din alt stat membru în scopul îndeplinirii de către un operator, un operator de aeronave sau o companie de transport maritim a obligaţiilor prevăzute la alineatul (3).”;

(b) alineatul (2a) se elimină;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Statele membre, statele membre de administrare și autorităţile de administrare ale unei companii de transport maritim se asigură că, până la 30 septembrie a fiecărui an:

(a) operatorul fiecărei instalaţii restituie un număr de certificate care este egal cu totalul emisiilor instalaţiei în cauză pe parcursul anului calendaristic anterior, potrivit verificării efectuate în conformitate cu articolul 15;

(b) fiecare operator de aeronave restituie un număr de certificate care este egal cu totalul emisiilor sale pe parcursul anului calendaristic anterior, potrivit verificării efectuate în conformitate cu articolul 15;

(c) fiecare companie de transport maritim restituie un număr de certificate care este egal cu totalul emisiilor sale pe parcursul anului calendaristic anterior, potrivit verificării efectuate în conformitate cu articolul 3ge.

Statele membre, statele membre de administrare și autorităţile de administrare ale unei companii de transport maritim se asigură că, ulterior, certificatele restituite în temeiul primului paragraf sunt anulate.”;

(d) după alineatul (3) se introduc următoarele alineate:

„(3-e) Prin derogare de la alineatul (3) primul paragraf litera (c), companiile de transport maritim pot restitui cu 5 % mai puţine certificate decât emisiile lor verificate generate până la 31 decembrie 2030 de navele clasificate ca nave din clasa de gheaţă, cu condiţia ca astfel de nave să aibă clasa de gheaţă IA sau IA Super sau o clasă de gheaţă echivalentă, stabilită pe baza Recomandării 25/7 a HELCOM.

În cazul în care se restituie mai puţine certificate în comparaţie cu emisiile verificate, odată ce diferenţa dintre emisiile verificate și certificatele restituite a fost stabilită pentru fiecare an, un volum de certificate corespunzător diferenţei respective se anulează, în loc să fie scos la licitaţie în conformitate cu articolul 10.

▼B

(3-d) Prin derogare de la alineatul (3) primul paragraf litera (c) de la prezentul articol și de la articolul 16, Comisia prevede, la cererea unui stat membru, prin intermediul unui act de punere în aplicare, că statele membre trebuie să considere cerinţele prevăzute în dispoziţiile respective ca fiind îndeplinite și că nu trebuie să ia nicio măsură împotriva companiilor de transport maritim în ceea ce privește emisiile generate până la 31 decembrie 2030 de călătoriile efectuate de navele de pasageri, altele decât navele de croazieră, și de navele de tip Ro-Ro, între un port al unei insule aflat sub jurisdicţia statului membru solicitant respectiv, care nu are nicio legătură rutieră sau feroviară cu ţărmul principal și cu o populaţie mai mică de 200 000 de locuitori permanenţi conform celor mai recente date disponibile în 2022 și un port aflat sub jurisdicţia aceluiași stat membru, precum și de activităţile desfășurate în cadrul unui port de astfel de nave în legătură cu astfel de călătorii.

Comisia publică și actualizează permanent o listă a insulelor menţionate la primul paragraf și a porturilor în cauză.

(3-c) Prin derogare de la alineatul (3) primul paragraf litera (c) de la prezentul articol și de la articolul 16, la cererea comună a două state membre, dintre care unul nu are frontieră terestră cu un alt stat membru, iar celălalt stat membru este cel mai apropiat din punct de vedere geografic de statul membru care nu are frontieră terestră cu un alt stat membru, Comisia prevede prin intermediul unui act de punere în aplicare, că statele membre trebuie să ia în considerare că cerinţele prevăzute în dispoziţiile respective sunt îndeplinite și că nu trebuie să ia nicio măsură împotriva companiilor de transport maritim în ceea ce privește emisiile generate până la 31 decembrie 2030 de călătoriile efectuate de navele de pasageri sau de navele de tip Ro-Ro în cadrul unui contract transnaţional de servicii publice sau al unei obligaţii transnaţionale de serviciu public, prevăzute în cererea comună, care leagă cele două state membre și de activităţile desfășurate în cadrul unui port de astfel de nave în legătură cu astfel de călătorii.

(3-b) Obligaţia de a restitui certificatele nu se aplică în cazul emisiilor generate până la 31 decembrie 2030 de călătoriile între un port situat într-o regiune ultraperiferică a unui stat membru și un port situat în același stat membru, inclusiv de călătoriile dintre porturile din interiorul unei regiuni ultraperiferice și de călătoriile între porturi situate în regiuni ultraperiferice ale aceluiași stat membru, precum și de activităţile desfășurate în cadrul unui port de astfel de nave în legătură cu astfel de călătorii.”;

(e) alineatul (3-a) se înlocuiește cu următorul text:

„(3-a) În cazul în care este necesar și atât timp cât este necesar pentru a proteja integritatea de mediu a EU ETS, operatorilor, operatorilor de aeronave și companiilor de transport maritim din cadrul EU ETS li se interzice utilizarea certificatelor emise de un stat membru cu privire la care există obligaţii ale operatorilor, ale operatorilor de aeronave și ale companiilor de transport maritim care au devenit caduce. Actele delegate menţionate la articolul 19 alineatul (3) trebuie să includă măsurile necesare în cazurile menţionate în prezentul alineat.”;

(f) se introduce următorul alineat:

„(3b) Obligaţia de restituire a certificatelor nu se aplică în ceea ce privește emisiile de gaze cu efect de seră care sunt considerate a fi fost captate și utilizate astfel încât acestea au

▼B

devenit legate chimic permanent într-un produs pentru ca să nu intre în atmosferă în condiţii normale de utilizare, inclusiv orice activitate normală care are loc după sfârșitul duratei de viaţă a produsului.

Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a completa prezenta directivă privind cerinţele în baza cărora se consideră că gazele cu efect de seră au devenit legate chimic permanent astfel cum este menţionat în primul paragraf de la prezentul alineat.”;

(g) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că certificatele sunt anulate în orice moment, la cererea persoanei care le deţine. În cazul închiderii unei capacităţi de producţie de energie electrică pe teritoriul lor ca urmare a unor măsuri naţionale suplimentare, statele membre pot anula, și sunt încurajate să facă acest lucru, certificate din cantitatea totală de certificate pe care urmează să le scoată la licitaţie menţionată la articolul 10 alineatul (2) până la un cuantum corespunzător valorii medii a emisiilor verificate ale instalaţiei în cauză pe parcursul unei perioade de cinci ani înainte de închidere. Statul membru în cauză informează Comisia în legătură cu o astfel de intenţie de anulare sau cu motivele neanulării, în conformitate cu actele delegate adoptate în temeiul articolului 10 alineatul (4).”

22. La articolul 14 alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Comisia adoptă acte de punere în aplicare privind modalităţile detaliate de monitorizare și raportare a emisiilor și, după caz, a datelor aferente activităţilor enumerate în anexa I la prezenta directivă, precum și a efectelor aviaţiei, altele decât cele legate de CO_2 pe rutele pentru care se raportează emisii în temeiul prezentei directive, care se bazează pe principiile de monitorizare și raportare prevăzute în anexa IV la prezenta directivă și pe cerinţele prevăzute la alineatele (2) și (5) de la prezentul articol. Actele de punere în aplicare respective precizează, de asemenea, potenţialul de încălzire globală al fiecărui gaz cu efect de seră și ţin seama de cunoștinţele științifice actualizate privind efectele altor emisii decât cele de CO_2 generate de aviaţie în cadrul cerinţelor de monitorizare și raportare a emisiilor și a efectelor lor, inclusiv a efectelor aviaţiei, altele decât cele legate de CO_2. Actele de punere în aplicare respective reglementează aplicarea criteriilor de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru utilizarea biomasei stabilite prin Directiva (UE) 2018/2001, cu toate ajustările necesare în ceea ce privește aplicarea în temeiul prezentei directive, pentru ca unei astfel de biomase să i se aplice un factor de emisie zero. Acestea precizează modalitatea de contabilizare a stocării emisiilor generate dintr-o combinaţie de surse cu factor de emisie zero și surse cărora nu li se aplică un factor de emisie zero. De asemenea, actele respective precizează modalitatea de contabilizare a emisiilor generate de combustibili de origine nebiologică produși din surse regenerabile și de combustibili pe bază de carbon reciclat, asigurându-se că astfel de emisii sunt contabilizate și evitându-se dubla contabilizare.”

▼B

23. Articolul 16 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre asigură publicarea numelor operatorilor, ale operatorilor de aeronave și ale companiilor de transport maritim care încalcă cerinţele privind restituirea unui număr suficient de certificate în temeiul prezentei directive.”;

(b) la alineatul (3), data „30 aprilie” se înlocuiește cu „30 septembrie”;

(c) se introduce următorul alineat:

„(3a) Penalităţile prevăzute la alineatul (3) se aplică, de asemenea, companiilor de transport maritim.”;

(d) se introduce următorul alineat:

„(11a) În cazul unei companii de transport maritim care nu a respectat obligaţiile de restituire pentru două sau mai multe perioade de raportare consecutive și în cazul în care alte măsuri de executare nu au asigurat respectarea acestora, autoritatea competentă a statului membru din portul de intrare poate, după ce i-a acordat companiei de transport maritim în cauză posibilitatea de a-și prezenta observaţiile, să emită un ordin de expulzare, care este notificat Comisiei, Agenţiei Europene pentru Siguranţă Maritimă (EMSA), celorlalte state membre și statului de pavilion în cauză. Ca urmare a emiterii unui astfel de ordin de expulzare, orice stat membru, cu excepţia statului membru al cărui pavilion îl arborează nava în cauză, refuză intrarea navelor aflate în responsabilitatea companiei de transport maritim în cauză în oricare dintre porturile sale până la îndeplinirea de către compania de transport maritim a obligaţiilor de restituire ce îi revin în conformitate cu articolul 12. În cazul în care nava arborează pavilionul unui stat membru și intră sau se află într-unul din porturile acestuia, statul membru respectiv reţine nava, după ce i-a acordat companiei de transport maritim în cauză posibilitatea de a-și prezenta observaţiile, până când compania de transport maritim își îndeplinește obligaţiile de restituire.

În cazul în care se constată că o navă a unei companii de transport maritim astfel cum este menţionată la primul paragraf se află într-unul dintre porturile statului membru al cărui pavilion îl arborează, statul membru în cauză poate, după ce i-a acordat companiei de transport maritim în cauză posibilitatea de a-și prezenta observaţiile, să emită un ordin de reţinere a pavilionului naţional până când compania de transport maritim își îndeplinește obligaţiile de restituire. Statul membru informează Comisia, EMSA și celelalte state membre cu privire la această situaţie. Ca urmare a emiterii unui astfel de ordin de reţinere a pavilionului naţional, fiecare stat membru ia aceleași măsuri ca și cele necesare în urma emiterii unui ordin de expulzare în conformitate cu a doua teză de la primul paragraf.

Prezentul alineat nu aduce atingere normelor maritime internaţionale aplicabile în cazul navelor aflate în pericol.”

▼B

24. Articolul 18b se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 18b

Asistenţă din partea Comisiei, EMSA și a altor organizaţii relevante

(1) Pentru a-și îndeplini obligaţiile care îi revin în temeiul articolului 3c alineatul (4), și al articolelor 3g, 3gd, 3ge, 3gf, 3gg și 18a, Comisia, statul membru de administrare și autorităţile de administrare ale unei companii de transport maritim pot solicita asistenţa EMSA sau a unei alte organizaţii relevante și pot încheia, în acest scop, orice acorduri corespunzătoare cu organizaţiile în cauză.

(2) Comisia, asistată de EMSA, depune eforturi pentru a concepe instrumente adecvate și pentru a elabora orientări care să faciliteze și să coordoneze activităţile de verificare și de asigurare a respectării legislaţiei legate de aplicarea prezentei directive în sectorul transportului maritim. În măsura posibilului, astfel de orientări și instrumente sunt puse la dispoziţia statelor membre și a verificatorilor în scopul partajării informaţiilor și pentru a se asigura o bună punere în aplicare a dispoziţiilor de drept intern care transpun prezenta directivă.”

25. Articolul 23 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Se conferă Comisiei competenţa de a adopta acte delegate menţionată la articolul 3c alineatul (6), articolul 3d alineatul (3), articolul 10 alineatul (4), articolul 10a alineatele (1), (8) și (8a), articolul 10b alineatul (5), articolul 12 alineatul (3b), articolul 19 alineatul (3), articolul 22, articolul 24 alineatul (3), articolul 24a alineatul (1), articolul 25a alineatul (1), articolul 28c și articolul 30j alineatul (1) pe o perioadă nedeterminată începând cu 8 aprilie 2018.

(3) Delegarea de competenţe menţionată la articolul 3c alineatul (6), articolul 3d alineatul (3), articolul 10 alineatul (4), articolul 10a alineatele (1), (8) și (8a), articolul 10b alineatul (5), articolul 12 alineatul (3b), articolul 19 alineatul (3), articolul 22, articolul 24 alineatul (3), articolul 24a alineatul (1), articolul 25a alineatul (1), articolul 28c și articolul 30j alineatul (1) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competenţe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menţionată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.”;

(b) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 3c alineatul (6), al articolului 3d alineatul (3), al articolului 10 alineatul (4), al articolului 10a alineatul (1), (8) sau (8a), al articolului 10b alineatul (5), al articolului 12 alineatul (3b), al articolului 19 alineatul (3), al articolului 22, al articolului 24 alineatul (3), al articolului 24a alineatul (1), al articolului 25a

▼B

alineatul (1), al articolului 28c sau al articolului 30j alineatul (1) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecţii în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau dacă, înainte de expirarea termenului respectiv, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecţii. Respectivul termen se prelungește cu două luni la iniţiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

26. Articolul 29 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 29

Raport privind asigurarea unei mai bune funcţionări a pieţei carbonului

Dacă rapoartele regulate privind piaţa carbonului menţionate la articolul 10 alineatele (5) și (6) conţin dovezi ale faptului că piaţa carbonului nu funcţionează corespunzător, Comisia, în termen de trei luni, prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului. Raportul poate fi însoţit, dacă este cazul, de propuneri legislative menite să mărească transparenţa și integritatea pieţei carbonului, inclusiv a pieţelor instrumentelor derivate conexe, și să abordeze măsurile corective pentru a îmbunătăţi funcţionarea acesteia, precum și pentru a îmbunătăţi prevenirea și detectarea abuzurilor de pe piaţă.”

27. Articolul 29a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 29a

Măsuri de luat în eventualitatea unor fluctuaţii excesive ale preţurilor

(1) În cazul în care preţul mediu al certificatelor pentru cele șase luni calendaristice precedente este de peste 2,4 ori mai mare decât preţul mediu al certificatelor pentru perioada de referinţă de doi ani precedenţi, 75 de milioane de certificate sunt eliberate din rezerva pentru stabilitatea pieţei, în conformitate cu articolul 1 alineatul (7) din Decizia (UE) 2015/1814.

Pentru certificatele de emisii vizate la capitolele II și III, preţul certificatelor menţionat la primul paragraf de la prezentul alineat este preţul licitaţiilor desfășurate în conformitate cu actele delegate adoptate în temeiul articolului 10 alineatul (4).

Perioada de referinţă de doi ani precedenţi menţionată la primul paragraf reprezintă perioada de doi ani care se încheie înainte de prima lună a perioadei de șase luni calendaristice menţionate la paragraful respectiv.

În cazul în care condiţia prevăzută la primul paragraf de la prezentul alineat este îndeplinită și alineatul (2) nu este aplicabil, Comisia publică un aviz în acest sens în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, indicând data la care condiţia a fost îndeplinită.

▼B

Comisia publică în primele trei zile lucrătoare ale fiecărei luni prețul mediu al certificatelor pentru ultimele șase luni calendaristice și prețul mediu al certificatelor pentru perioada de referință de doi ani precedenți. În cazul în care nu este îndeplinită condiția menționată la primul paragraf, Comisia publică, de asemenea, nivelul prețului pe care prețul mediu al certificatelor ar trebui să îl atingă în luna următoare pentru a îndeplini condiția menționată la paragraful respectiv.

(2) Atunci când este îndeplinită condiția pentru eliberarea de certificate din rezerva pentru stabilitatea pieței în temeiul alineatului (1), condiția menționată la respectivul alineat nu se consideră îndeplinită din nou decât după cel puțin douăsprezece luni de la încheierea operațiunii anterioare de eliberare din rezervă.

(3) Normele detaliate de aplicare a măsurilor menționate la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol se stabilesc prin actele delegate menționate la articolul 10 alineatul (4).”

28. Articolul 30 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Prezenta directivă face obiectul unei revizuiri permanente în contextul evoluțiilor internaționale și al eforturilor întreprinse pentru îndeplinirea obiectivelor pe termen lung ale Acordului de la Paris și a tuturor angajamentelor relevante care rezultă în urma Conferinței părților la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Măsurile de sprijinire a anumitor industrii mari consumatoare de energie care ar putea face obiectul relocării emisiilor de carbon menționate la articolele 10a și 10b din prezenta directivă fac și ele obiectul unei revizuiri permanente având în vedere măsurile de politică privind clima din alte economii majore. În acest context, Comisia analizează și dacă măsurile legate de compensarea costurilor indirecte ar trebui să fie armonizate în continuare. Măsurile aplicabile sectoarelor vizate de CBAM sunt reexaminate în contextul aplicării Regulamentului (UE) 2023/956 Înainte de 1 ianuarie 2028 și, ulterior, la fiecare doi ani, ca parte a rapoartelor sale către Parlamentul European și către Consiliu în temeiul articolului 30 alineatul (6) din regulamentul respectiv, Comisia evaluează impactul CBAM asupra riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon, inclusiv în ceea ce privește exporturile.

Raportul evaluează necesitatea de a se lua măsuri suplimentare, inclusiv măsuri legislative, pentru a se aborda riscurile de relocare a emisiilor de dioxid de carbon. Raportul este însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.”;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Comisia raportează Parlamentului European și Consiliului în contextul fiecărui bilanț la nivel global convenit în temeiul Acordului de la Paris, în special în ceea ce privește necesitatea unor politici și măsuri suplimentare ale Uniunii în vederea reducerilor de gaze cu efect de seră necesare din partea Uniunii și a statelor sale membre,

▼B

inclusiv în ceea ce privește factorul linear menţionat la articolul 9 din prezenta directivă. Comisia poate, după caz, prezenta propuneri legislative Parlamentului European și Consiliului de modificare a prezentei directive, în special pentru a asigura respectarea obiectivului neutralităţii climatice, astfel cum este prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2021/1119, și a obiectivelor climatice ale Uniunii, prevăzute la articolul 4 din regulamentul respectiv. La prezentarea propunerilor sale legislative, Comisia ia în considerare, printre altele, bugetul orientativ preconizat al Uniunii pentru gazele cu efect de seră pentru perioada 2030-2050, astfel cum se menţionează la articolul 4 alineatul (4) din regulamentul respectiv.”;

(d) se adaugă următoarele alineate:

„(5) Până la 31 iulie 2026, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la următoarele aspecte, raport însoţit, după caz, de o propunere legislativă și de o evaluare a impactului:

(a) modul în care ar putea fi contabilizate emisiile negative rezultate din gazele cu efect de seră care sunt eliminate din atmosferă și stocate permanent și în condiţii de siguranţă și modul în care emisiile negative respective pot fi acoperite de comercializarea certificatelor de emisii, după caz, incluzând un domeniu de aplicare clar și criterii stricte pentru o asemenea acoperire, precum și garanţii pentru a se asigura că aceste absorbţii nu compensează reducerile de emisii necesare în conformitate cu obiectivele climatice ale Uniunii, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (UE) 2021/1119;

(b) fezabilitatea reducerii pragurilor de putere termică instalată totală de 20 MW pentru activităţile din anexa I începând cu anul 2031;

(c) dacă toate emisiile de gaze cu efect de seră reglementate de prezenta directivă sunt contabilizate în mod eficient și dacă dubla contabilizare este evitată efectiv; în special, raportul evaluează contabilizarea emisiilor de gaze cu efect de seră care sunt considerate a fi fost captate și utilizate într-un produs în alt mod decât cel menţionat la articolul 12 alineatul (3b).

(6) Atunci când revizuiește prezenta directivă, în concordanţă cu alineatele (1), (2) și (3) de la prezentul articol, Comisia analizează modul în care pot fi stabilite legăturile dintre EU ETS și alte pieţe ale carbonului, fără a împiedica realizarea obiectivului neutralităţii climatice și a obiectivelor climatice ale Uniunii prevăzute în Regulamentul (UE) 2021/1119.

(7) Până la 31 iulie 2026, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului în care evaluează fezabilitatea includerii instalaţiilor de incinerare a deșeurilor municipale în EU ETS, inclusiv în vederea includerii acestora începând cu anul 2028, și eventuala necesitate privind opţiunea ca un stat membru să renunţe până la 31 decembrie 2030. În această privinţă, Comisia ţine seama de importanţa tuturor sectoarelor

▼B

care contribuie la reducerea emisiilor și de posibila deturnare a deșeurilor către eliminarea prin depozitarea în Uniune și prin exporturile de deșeuri către ţări terţe. De asemenea, Comisia ţine seama de criterii relevante, cum ar fi efectele asupra pieţei interne, potenţialele denaturări ale concurenţei, integritatea de mediu, alinierea la obiectivele Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*) și robusteţea și acurateţea în ceea ce privește monitorizarea și calcularea emisiilor. Comisia prezintă, după caz și fără a aduce atingere articolului 4 din directiva respectivă, o propunere legislativă care însoţește raportul, pentru a aplica dispoziţiile prezentului capitol autorizaţiilor de emisii de gaze cu efect de seră și alocării și emiterii de certificate suplimentare pentru instalaţiile de incinerare a deșeurilor municipale și pentru a preveni o eventuală deturnare.

În raportul menţionat la primul paragraf, Comisia analizează, de asemenea, posibilitatea de a include în EU ETS și alte procese de gestionare a deșeurilor, în special depozitele de deșeuri din Uniune, care generează emisii de metan și de protoxid de azot. După caz, Comisia poate, de asemenea, să însoţească raportul respectiv cu o propunere legislativă pentru a include astfel de alte procese de gestionare a deșeurilor în EU ETS.

(*) Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).”

29. După articolul 30, se introduce următorul capitol:

„Capitolul IVa

Schema de comercializare a certificatelor de emisii în sectorul clădirilor, al transportului rutier și în alte sectoare

Articolul 30a

Domeniu de aplicare

Dispoziţiile prezentului capitol se aplică emisiilor, autorizaţiilor de emisii de gaze cu efect de seră, emiterii și restituirii certificatelor, precum și monitorizării, raportării și verificării activităţii menţionate în anexa III. Prezentul capitol nu se aplică emisiilor care fac obiectul capitolelor II și III.

Articolul 30b

Autorizaţii de emisii de gaze cu efect de seră

(1) Statele membre se asigură că, de la 1 ianuarie 2025, nicio entitate reglementată nu realizează activitatea menţionată în anexa III, cu excepţia cazurilor în care entitatea reglementată respectivă deţine o autorizaţie acordată de o autoritate competentă în conformitate cu alineatele (2) și (3) de la prezentul articol.

(2) O cerere înaintată autorităţii competente de către entitatea reglementată în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol pentru acordarea unei autorizaţii de emisii de gaze cu efect de seră în temeiul prezentului capitol trebuie să cuprindă cel puţin o descriere a:

▼B

(a) entității reglementate;

(b) tipului de combustibili pe care îi eliberează pentru consum și care sunt utilizați pentru ardere în sectoarele menționate în anexa III, precum și a mijloacelor prin care acești combustibili sunt eliberați pentru consum;

(c) utilizării finale sau utilizărilor finale ale combustibililor eliberați pentru consum pentru activitatea menționată în anexa III;

(d) măsurilor planificate pentru monitorizarea și raportarea emisiilor, în conformitate cu actele de punere în aplicare menționate la articolele 14 și 30f;

(e) un rezumat netehnic al informațiilor menționate la literele (a)-(d) de la prezentul alineat.

(3) Autoritatea competentă acordă autorizații de emisii de gaze cu efect de seră prin care entitatea reglementată menționată la alineatul (1) de la prezentul articol este autorizată să desfășoare activitatea menționată în anexa III, dacă autoritatea competentă a stabilit că entitatea respectivă poate monitoriza și raporta emisiile corespunzătoare cantităților de combustibili eliberați pentru consum în conformitate cu anexa III.

(4) Autorizațiile de emisii de gaze cu efect de seră conțin cel puțin următoarele elemente:

(a) denumirea și adresa entității reglementate;

(b) o descriere a mijloacelor prin care entitatea reglementată eliberează combustibilii pentru consum în sectoarele vizate de prezentul capitol;

(c) o listă a combustibililor eliberați pentru consum de către entitatea reglementată în sectoarele vizate de prezentul capitol;

(d) un plan de monitorizare care respectă cerințele actelor de punere în aplicare menționate la articolul 14;

(e) cerințele de raportare stabilite prin actele de punere în aplicare menționate la articolul 14;

(f) obligația de a restitui certificatele emise în temeiul prezentului capitol, care corespund emisiilor totale din fiecare an calendaristic, astfel cum au fost verificate în conformitate cu articolul 15 până la termenul stabilit la articolul 30e alineatul (2).

(5) Statele membre pot permite entităților reglementate să actualizeze planurile de monitorizare fără a modifica autorizația. Entitățile reglementate prezintă autorității competente, în vederea aprobării, toate planurile de monitorizare actualizate.

(6) Entitatea reglementată informează autoritatea competentă cu privire la orice modificări planificate privind natura activității sale sau combustibilii pe care îi eliberează pentru consum, care ar putea face necesară actualizarea autorizației de emisii de gaze cu efect de seră. După caz, autoritatea competentă actualizează autorizația în conformitate cu actele de punere în aplicare menționate la articolul 14. În cazul în care survine o modificare a identității entității reglementate în temeiul prezentului capitol, autoritatea competentă actualizează autorizația astfel încât acesta să includă denumirea și adresa noii entități reglementate.

▼B

Articolul 30c

Cantitatea de certificate la nivelul Uniunii

(1) Cantitatea de certificate emise anual la nivelul Uniunii în temeiul prezentului capitol începând cu anul 2027 se diminuează linear începând din 2024. Valoarea pentru 2024 se definește ca limite de emisii pentru 2024, calculată pe baza emisiilor de referinţă în temeiul articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2018/842 al Parlamentului European și al Consiliului (*) pentru sectoarele vizate de prezentul capitol și aplicând traiectoria de reducere liniară pentru toate emisiile care intră în domeniul de aplicare al regulamentului respectiv. Cantitatea se diminuează în fiecare an după 2024 cu un factor linear de reducere de 5,10 %. Până la 1 ianuarie 2025, Comisia publică cantitatea de certificate la nivelul Uniunii pentru anul 2027.

(2) Cantitatea de certificate emise anual la nivelul Uniunii în temeiul prezentului capitol începând cu anul 2028 se diminuează linear începând cu anul 2025 pe baza emisiilor medii raportate în temeiul prezentului capitol pentru anii 2024-2026. Cantitatea de certificate se diminuează cu un factor linear de reducere de 5,38 %, cu excepţia cazului în care se aplică condiţiile prevăzute la punctul 1 din anexa IIIa, caz în care cantitatea se diminuează cu un factor linear de reducere ajustat în conformitate cu normele stabilite la punctul 2 din anexa IIIa. Până la 30 iunie 2027, Comisia publică cantitatea de certificate pentru 2028 la nivelul întregii Uniuni și, dacă este necesar, factorul linear de reducere ajustat.

(3) Cantitatea de certificate emise la nivelul Uniunii în temeiul prezentului capitol se ajustează pentru fiecare an începând cu anul 2028 pentru a compensa cantitatea de certificate restituite în cazurile în care nu a fost posibilă evitarea dublei contabilizări a emisiilor sau în care certificatele au fost restituite pentru emisii care nu fac obiectul prezentului capitol, astfel cum se menţionează la articolul 30f alineatul (5). Ajustarea corespunde cantităţii totale de certificate care fac obiectul prezentului capitol, care au fost compensate în anul de raportare relevant, în conformitate cu actele de punere în aplicare menţionate la articolul 30f alineatul (5) al doilea paragraf.

(4) Un stat membru care, în temeiul articolului 30j, extinde unilateral activitatea menţionată în anexa III la sectoarele care nu sunt enumerate în respectiva anexă se asigură că entităţile reglementate în cauză prezintă autorităţii competente relevante, până la data de 30 aprilie a anului relevant, un raport justificat în mod corespunzător, în conformitate cu articolul 30f. În cazul în care datele prezentate sunt justificate în mod corespunzător, autoritatea competentă informează Comisia în acest sens până la data de 30 iunie a anului relevant. Cantitatea de certificate care urmează să fie emise în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol se ajustează ţinând seama de raportul detaliat în mod corespunzător care a fost prezentat de entităţile reglementate.

Articolul 30d

Licitarea certificatelor pentru activitatea menţionată în anexa III

(1) Începând cu 2027, certificatele care fac obiectul prezentului capitol se scot la licitaţie, cu excepţia cazului în care sunt plasate în rezerva pentru stabilitatea pieţei instituită prin Decizia (UE) 2015/1814. Certificatele care fac obiectul prezentului

▼B

capitol se scot la licitaţie separat de certificatele care fac obiectul capitolelor II, II și III din prezenta directivă.

(2) Licitarea certificatelor în temeiul prezentului capitol începe în 2027, cu un volum echivalent cu 130 % din volumul de certificate scoase la licitaţie pentru 2027, stabilit pe baza cantităţii de certificate la nivelul Uniunii pentru anul respectiv și a proporţiei și a volumului de certificate i scoase la licitaţie în temeiul alineatelor (3)-(6) de la prezentul articol. Cantitatea suplimentară de 30% care urmează să fie scoasă la licitaţie se utilizează numai pentru restituirea certificatelor în temeiul articolului 30e alineatul (2) și poate fi scoasă la licitaţie până la 31 mai 2028. Cantitatea suplimentară de 30% se deduce din volumele de certificate scoase la licitaţie pentru perioada 2029-2031. Condiţiile pentru licitaţiile prevăzute la prezentul alineat se stabilesc în conformitate cu alineatul (7) de la prezentul articol și cu articolul 10 alineatul (4).

În 2027, 600 de milioane de certificate care fac obiectul prezentului capitol urmează să fie create ca participaţii în rezerva pentru stabilitatea pieţei în temeiul articolului 1a alineatul (3) din Decizia (UE) 2015/1814.

(3) 150 de milioane de certificate emise în temeiul prezentului capitol se scot la licitaţie și toate veniturile provenite din licitaţiile respective sunt puse la dispoziţia Fondului social pentru climă instituit prin Regulamentul (UE) 2023/955 până în 2032.

(4) Din cantitatea de certificate rămasă și pentru a genera, împreună cu veniturile provenite din certificatele menţionate la alineatul (3) de la prezentul articol și la articolul 10a alineatul (8b) din prezenta directivă, o sumă maximă de 65 000 000 000 EUR, Comisia se asigură că este scoasă la licitaţie o cantitate suplimentară de certificate care fac obiectul prezentului capitol iar veniturile provenite din aceste licitaţii sunt puse la dispoziţia Fondului social pentru climă instituit prin Regulamentul (UE) 2023/955 până în 2032.

Comisia se asigură că certificatele destinate Fondului social pentru climă menţionat la alineatul (3) de la prezentul articol și în prezentul alineat sunt scoase la licitaţie în conformitate cu principiile și modalităţile menţionate la articolul 10 alineatul (4) și cu actele delegate adoptate în temeiul articolului menţionat.

Veniturile obţinute în urma licitării certificatelor menţionate la alineatul (3) de la prezentul articol și în prezentul alineat constituie venituri externe alocate în conformitate cu articolul 21 alineatul (5) din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 și se utilizează în conformitate cu normele aplicabile Fondului social pentru climă.

Cuantumul anual alocat Fondului social pentru climă în conformitate cu articolul 10a alineatul (8b), cu alineatul (3) de la prezentul articol și cu prezentul alineat nu depășește:

(a) 4 000 000 000 EUR pentru 2026;

(b) 10 900 000 000 EUR pentru 2027;

(c) 10 500 000 000 EUR pentru 2028;

▼B

(d) 10 300 000 000 EUR pentru 2029;

(e) 10 100 000 000 EUR pentru 2030;

(f) 9 800 000 000 EUR pentru 2031;

(g) 9 400 000 000 EUR pentru 2032.

În cazul în care comercializarea certificatelor de emisii stabilită în conformitate cu prezentul capitol este amânată până în 2028 în temeiul articolului 30k, cuantumul maxim care urmează să fie pus la dispoziţia Fondului social pentru climă în conformitate cu primul paragraf de la prezentul alineat este de 54 600 000 000 EUR. În acest caz, sumele anuale alocate Fondului social pentru climă nu depășesc cumulativ, pentru anii 2026 și 2027, 4 000 000 000 EUR, iar pentru perioada 1 ianuarie 2028-31 decembrie 2032, cuantumul anual relevant nu depășește:

(a) 11 400 000 000 EUR pentru 2028;

(b) 10 300 000 000 EUR pentru 2029;

(c) 10 100 000 000 EUR pentru 2030;

(d) 9 800 000 000 EUR pentru 2031;

(e) 9 000 000 000 EUR pentru 2032.

În cazul în care veniturile provenite din licitaţia menţionată la alineatul (5) de la prezentul articol sunt stabilite ca resursă proprie în conformitate cu articolul 311 al treilea paragraf din TFUE, articolul 10a alineatul (8b) din prezenta directivă, alineatul (3) de la prezentul articol și prezentul alineat nu se aplică.

(5) Cantitatea totală de certificate care fac obiectul prezentului capitol după deducerea cantităţilor stabilite la alineatele (3) și (4) de la prezentul articol se scoate la licitaţie de către statele membre și se distribuie între acestea în proporţii identice cu partea din emisiile de referinţă în temeiul articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2018/842 pentru categoriile de surse de emisii menţionate la al doilea paragraf literele (b), (c) și (d) din anexa III la prezenta directivă pentru media perioadei dintre 2016 și 2018 a statului membru în cauză, astfel cum a fost revizuită în mod cuprinzător în temeiul articolului 4 alineatul (3) din regulamentul respectiv.

(6) Statele membre determină destinaţia veniturilor obţinute în urma licitării certificatelor menţionate la alineatul (5) de la prezentul articol, cu excepţia veniturilor care constituie venituri externe alocate în conformitate cu alineatul (4) de la prezentul articol sau a veniturilor stabilite ca resurse proprii în conformitate cu articolul 311 al treilea paragraf din TFUE și incluse în bugetul Uniunii. Statele membre își utilizează veniturile sau echivalentul valorii financiare a veniturilor respective în unul sau mai multe dintre scopurile menţionate la articolul 10 alineatul (3) din prezenta directivă, acordând prioritate activităţilor care pot contribui la abordarea aspectelor sociale ale comercializării certificatelor de emisii în temeiul prezentului capitol sau pentru unul sau mai multe dintre următoarele scopuri:

▼B

(a) măsuri menite să contribuie la decarbonizarea încălzirii și răcirii clădirilor sau la reducerea nevoilor energetice ale clădirilor, inclusiv integrarea energiilor din surse regenerabile și măsuri conexe în conformitate cu articolul 7 alineatul (11) și articolele 12 și 20 din Directiva 2012/27/UE, precum și măsuri de acordare de sprijin financiar pentru gospodăriile cu venituri reduse din clădirile cu cele mai slabe performanţe;

(b) măsuri menite să accelereze adoptarea vehiculelor cu zero emisii sau să ofere sprijin financiar pentru instalarea unei infrastructuri de realimentare și reîncărcare complet interoperabile pentru vehiculele cu zero emisii sau măsuri de încurajare a trecerii la transportul public și de îmbunătăţire a multimodalităţii sau de acordare de sprijin financiar pentru abordarea aspectelor de ordin social în legătură cu utilizatorii serviciilor de transport cu venituri mici și mijlocii;

(c) să își finanţeze planul social pentru climă în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) 2023/955;

(d) să ofere compensaţii financiare consumatorilor finali în cazurile în care nu a fost posibilă evitarea dublei contabilizări a emisiilor sau în cazul în care certificatele au fost restituite pentru emisii care nu fac obiectul prezentului capitol, așa cum se menţionează la articolul 30f alineatul (5).

Se consideră că statele membre au îndeplinit dispoziţiile prezentului alineat în cazul în care acestea au instituit și pun în aplicare politici de sprijin financiar sau fiscal sau politici de reglementare pentru impulsionarea sprijinului financiar, stabilite în scopurile prezentate la primul paragraf de la prezentul alineat și cu o valoare echivalentă cu veniturile menţionate la respectivul paragraf obţinute în urma licitării certificatelor de emisii menţionate în prezentul capitol.

Statele membre informează Comisia privind utilizarea veniturilor și privind acţiunile întreprinse în conformitate cu prezentul alineat, incluzând aceste informaţii în rapoartele prezentate în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1999.

(7) Articolul 10 alineatele (4) și (5) se aplică certificatelor emise în temeiul prezentului capitol.

Articolul 30e

Transferul, restituirea și anularea certificatelor

(1) Articolul 12 se aplică emisiilor, entităţilor reglementate și certificatelor care fac obiectul prezentului capitol, cu excepţia alineatelor (3) și (3a), a alineatului (4) a doua și a treia teză și a alineatului (5) de la articolul menţionat. În acest scop:

(a) orice trimitere la emisii se interpretează ca trimitere la emisiile care fac obiectul prezentului capitol;

(b) orice trimitere la operatorii de instalaţii se interpretează ca trimitere la entităţile reglementate în temeiul prezentului capitol;

▼B

(c) orice trimitere la certificate se interpretează ca trimitere la certificatele care fac obiectul prezentului capitol.

(2) De la 1 ianuarie 2028, statele membre se asigură că, până la data de 31 mai a fiecărui an, entitatea reglementată restituie un număr de certificate în temeiul prezentului capitol egal cu totalul emisiilor entității reglementate, corespunzătoare cantității de combustibili eliberați pentru consum, în conformitate cu anexa III, pe parcursul anului calendaristic anterior, potrivit verificării efectuate în conformitate cu articolele 15 și 30f, și că respectivele certificate sunt ulterior anulate.

(3) Până la 31 decembrie 2030, prin derogare de la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol, în cazul în care o entitate reglementată stabilită într-un anumit stat membru face obiectul unei taxe naționale pe carbon în vigoare pentru anii 2027-2030, care vizează o activitate menționată în anexa III, autoritatea competentă a statului membru respectiv poate excepta entitatea reglementată respectivă de la obligația prevăzută la alineatul (2) de la prezentul articol de a restitui certificatele pentru un anumit an de referință, dacă sunt respectate următoarele condiții:

(a) statul membru în cauză notifică Comisiei, până la 31 decembrie 2023, respectiva taxă națională pe carbon, iar legislația națională în temeiul căreia s-au stabilit cotele de impozitare aplicabile pentru anii 2027-2030 a intrat în vigoare până la data respectivă; statul membru în cauză notifică Comisiei orice modificare ulterioară adusă taxei naționale pe carbon;

(b) pentru anul de referință, taxa națională pe carbon din statul membru în cauză plătită efectiv de entitatea reglementată respectivă este mai mare decât prețul mediu de închidere a licitației din schema de comercializare a certificatelor de emisii instituit în conformitate cu prezentul capitol;

(c) entitatea reglementată respectă pe deplin obligațiile prevăzute la articolul 30b privind autorizațiile de emisii de gaze cu efect de seră și la articolul 30f privind monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor sale;

(d) statul membru în cauză notifică Comisiei aplicarea oricăror exceptări de acest tip, precum și volumul corespunzător de certificate care urmează să fie anulate în conformitate cu litera (g) de la prezentul paragraf și cu actele delegate adoptate în temeiul articolului 10 alineatul (4), până la data de 31 mai a anului următor anului de referință;

(e) Comisia nu ridică obiecții cu privire la aplicarea derogării pe motiv că măsura notificată nu este conformă cu condițiile prevăzute la prezentul alineat, în termen de trei luni de la o notificare în temeiul literei (a) de la prezentul paragraf sau în termen de o lună de la notificarea pentru anul relevant în temeiul literei (d) de la prezentul paragraf;

(f) statul membru în cauză nu scoate la licitație volumul certificatelor menționate la articolul 30d alineatul (5) pentru un anumit an de referință decât după ce volumul de certificate care urmează să fie anulate în temeiul prezentului alineat este stabilit în conformitate cu litera (g) de la prezentul paragraf; statul membru în cauză nu scoate la licitație niciun volum suplimentar de certificate în conformitate cu articolul 30d alineatul (2) primul paragraf;

▼B

(g) statul membru în cauză anulează un volum de certificate din cantitatea totală a certificatelor pe care urmează să le scoată la licitaţie menţionată la articolul 30d alineatul (5), pentru anul de referinţă, egal cu emisiile verificate ale entităţii reglementate respective în conformitate cu prezentul capitol pentru anul de referinţă; în cazul în care volumul certificatelor care urmează să fie scoase la licitaţie în anul de referinţă după aplicarea literei (f) de la prezentul paragraf este mai mic decât volumul certificatelor de emisii care urmează să fie anulate în temeiul prezentului alineat, statul membru în cauză se asigură că anulează volumul certificatelor de emisii corespunzător diferenţei până la sfârșitul anului următor anului de referinţă; și

(h) statul membru în cauză se angajează, în momentul primei notificări în temeiul literei (a) de la prezentul paragraf, să utilizeze pentru una sau mai multe dintre măsurile enumerate sau menţionate la articolul 30d alineatul (6) primul paragraf o valoare echivalentă cu veniturile cărora li s-ar fi aplicat articolul 30d alineatul (6) în absenţa acestei derogări; Se aplică articolul 30d alineatul (6) al doilea și al treilea paragraf, iar Comisia se asigură că informaţiile primite în temeiul acestora respectă angajamentul asumat în temeiul prezentei litere.

Volumul certificatelor care urmează să fie anulate în temeiul primului paragraf litera (g) de la prezentul alineat nu afectează veniturile externe alocate stabilite în temeiul articolului 30d alineatul (4) din prezenta directivă sau, în cazul în care au fost stabilite în temeiul articolului 311 al treilea paragraf din TFUE, resursele proprii ale bugetului Uniunii în temeiul Deciziei (UE, Euratom) 2020/2053 a Consiliului (**) din veniturile provenite din licitarea certificatelor în conformitate cu articolul 30d din prezenta directivă.

(4) Spitalelor care nu intră sub incidenţa capitolului III li se poate acorda o compensaţie financiară pentru costurile care le sunt transferate ca urmare a restituirii certificatelor în temeiul prezentului capitol. În acest scop, dispoziţiile prezentului capitol aplicabile în cazurile de dublă contabilizare se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 30f

Monitorizarea, raportarea, verificarea emisiilor și acreditarea

(1) Articolele 14 și 15 se aplică emisiilor, entităţilor reglementate și certificatelor care fac obiectul prezentului capitol. În acest scop:

(a) orice trimitere la emisii se interpretează ca trimitere la emisiile care fac obiectul prezentului capitol;

(b) orice trimitere la o activitate menţionată în anexa I se interpretează ca trimitere la activitatea menţionată în anexa III;

(c) orice trimitere la operatori se interpretează ca trimitere la entităţile reglementate în temeiul prezentului capitol;

▼B

(d) orice trimitere la certificate se interpretează ca trimitere la certificatele care fac obiectul prezentului capitol;

(e) trimiterea la data indicată la articolul 15 se interpretează ca fiind o trimitere la data de 30 aprilie.

(2) Statele membre se asigură că fiecare entitate reglementată monitorizează, pentru fiecare an calendaristic începând cu 2025, emisiile corespunzătoare cantităţilor de combustibili eliberate pentru consum în conformitate cu anexa III. De asemenea, statele membre se asigură că fiecare entitate reglementată raportează emisiile respective autorităţii competente în anul următor, începând cu 2026, în conformitate cu actele de punere în aplicare menţionate la articolul 14 alineatul (1).

(3) Începând cu 1 ianuarie 2028, statele membre se asigură că, până la data de 30 aprilie a fiecărui an, până în 2030, fiecare entitate reglementată raportează cota medie a costurilor legate de restituirea certificatelor în temeiul prezentului capitol pe care le-a transferat consumatorilor în anul precedent. Comisia adoptă acte de punere în aplicare privind cerinţele și modelele pentru aceste rapoarte. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 22a alineatul (2). Comisia evaluează rapoartele prezentate și raportează anual constatările sale Parlamentului European și Consiliului. În cazul în care Comisia constată existenţa unor practici incorecte în ceea ce privește transferul costurilor emisiilor de dioxid de carbon, raportul poate fi însoţit, dacă este cazul, de propuneri legislative menite să combată astfel de practici necorespunzătoare.

(4) Statele membre se asigură că fiecare entitate reglementată care, la 1 ianuarie 2025, deţine o autorizaţie în conformitate cu articolul 30b raportează, până la 30 aprilie 2025, emisiile sale istorice pentru anul 2024.

(5) Statele membre se asigură că entităţile reglementate sunt în măsură să identifice și să documenteze în mod fiabil și precis, pentru fiecare tip de combustibil, cantităţile exacte de combustibil eliberate pentru consum care sunt utilizate pentru ardere în sectoarele menţionate în anexa III, precum și destinaţia finală a combustibililor eliberaţi pentru consum de către entităţile reglementate. Statele membre iau măsurile corespunzătoare pentru a limita riscul de dublă contabilizare a emisiilor care fac obiectul prezentului capitol și a celor care fac obiectul capitolelor II și III, precum și riscul restituirii certificatelor pentru emisiile care nu sunt reglementate de prezentul capitol.

Comisia adoptă acte de punere în aplicare privind normele detaliate pentru evitarea dublei contabilizări și a restituirii certificatelor pentru emisiile care nu fac obiectul prezentului capitol, precum și pentru acordarea de compensaţii financiare consumatorilor finali de combustibili în cazurile în care această dublă contabilizare sau restituire nu poate fi evitată. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 22a alineatul (2). Calculul compensaţiei financiare acordate consumatorilor finali de combustibili se bazează pe preţul mediu al certificatelor în cadrul licitaţiilor desfășurate în conformitate cu actele delegate adoptate în temeiul articolului 10 alineatul (4) în anul de raportare relevant.

(6) Principiile de monitorizare și de raportare a emisiilor care fac obiectul prezentului capitol sunt prevăzute în anexa IV partea C.

▼B

(7) Criteriile de verificare a emisiilor care fac obiectul prezentului capitol sunt prevăzute în anexa V partea C.

(8) Statele membre pot permite măsuri simplificate de monitorizare, de raportare și verificare pentru entităţile reglementate ale căror emisii anuale corespunzătoare cantităţilor de combustibili eliberaţi pentru consum sunt mai mici de 1 000 de tone de CO_2 echivalent, în conformitate cu actele de punere în aplicare menţionate la articolul 14 alineatul (1).

Articolul 30g

Administrare

Articolele 13 și 15a, articolul 16 alineatele (1), (2), (3), (4) și (12), articolele 17, 18, 19, 20, 21, 22, 22a, 23 și 29 se aplică emisiilor, entităţilor reglementate și certificatelor care fac obiectul prezentului capitol. În acest scop:

(a) orice trimitere la emisii se interpretează ca trimitere la emisiile care fac obiectul prezentului capitol;

(b) orice trimitere la operatori se interpretează ca trimitere la entităţile reglementate care fac obiectul prezentului capitol;

(c) orice trimitere la certificate se interpretează ca trimitere la certificatele care fac obiectul prezentului capitol.

Articolul 30h

Măsuri de luat în eventualitatea unei creșteri excesive a preţurilor

(1) În cazul în care, timp de mai mult de trei luni consecutive, preţul mediu al certificatelor în cadrul licitaţiilor desfășurate în conformitate cu actele delegate adoptate în temeiul articolului 10 alineatul (4) din prezenta directivă este de peste două ori mai mare decât preţul mediu al certificatelor în cursul celor șase luni consecutive precedente în cadrul licitaţiilor pentru certificatele care fac obiectul prezentului capitol, se eliberează 50 de milioane de certificate care fac obiectul prezentului capitol din rezerva pentru stabilitatea pieţei, în conformitate cu articolul 1a alineatul (7) din Decizia (UE) 2015/1814.

Pentru anii 2027 și 2028, condiţia menţionată la primul paragraf este îndeplinită în cazul în care, timp de mai mult de trei luni consecutive, preţul mediu al certificatelor este de peste 1,5 ori mai mare decât preţul mediu al certificatelor în cursul unei perioade de referinţă constând în cele șase luni consecutive precedente.

(2) În cazul în care preţul mediu al certificatelor menţionat la alineatul (1) de la prezentul articol depășește 45 EUR pe o perioadă de două luni consecutive, 20 de milioane de certificate de emisii care fac obiectul prezentului capitol se eliberează din rezerva pentru stabilitatea pieţei în conformitate cu articolul 1a alineatul (7) din Decizia (UE) 2015/1814. Se aplică indexarea bazată pe indicele european al preţurilor de consum pentru 2020. Certificatele se eliberează prin intermediul mecanismului prevăzut la prezentul alineat, până la 31 decembrie 2029.

▼B

(3) În cazul în care preţul mediu al certificatelor menţionat la alineatul (1) de la prezentul articol este de peste trei ori mai mare decât preţul mediu al certificatelor în cursul celor șase luni consecutive precedente, se eliberează 150 de milioane de certificate care fac obiectul prezentului capitol din rezerva pentru stabilitatea pieţei în conformitate cu articolul 1a alineatul (7) din Decizia (UE) 2015/1814.

(4) În cazul în care condiţia menţionată la alineatul (2) a fost îndeplinită în aceeași zi cu condiţia menţionată la alineatul (1) sau (3), se eliberează certificate suplimentare numai în temeiul alineatului (1) sau (3).

(5) Înainte de 31 decembrie 2029, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport în care evaluează dacă mecanismul menţionat la alineatul (2) a fost eficient și dacă ar trebui menţinut. Dacă este cazul, Comisia anexează la raportul respectiv o propunere legislativă adresată Parlamentului European și Consiliului de modificare a prezentei directive în vederea ajustării mecanismului respectiv.

(6) În cazul în care una sau mai multe dintre condiţiile menţionate la alineatul (1), (2) sau (3) au fost îndeplinite și au dus la eliberarea de certificate, nu se eliberează certificate suplimentare în temeiul prezentului articol mai devreme de 12 luni de la această dată.

(7) În cazul în care, în a doua jumătate a perioadei de 12 luni menţionate la alineatul (6) de la prezentul articol, condiţia menţionată la alineatul (2) de la prezentul articol a fost din nou îndeplinită, Comisia, asistată de comitetul instituit prin articolul 44 din Regulamentul (UE) 2018/1999, evaluează eficienţa măsurii și poate decide, prin intermediul unui act de punere în aplicare, că alineatul (6) de la prezentul articol nu se aplică. Respectivul act de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 22a alineatul (2) din prezenta directivă.

(8) În cazul în care una sau mai multe dintre condiţiile menţionate la alineatul (1), (2) sau (3) au fost îndeplinite, iar alineatul (6) nu este aplicabil, Comisia publică imediat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* un aviz cu privire la data la care a fost îndeplinită condiţia sau condiţiile respective.

(9) Statele membre care fac obiectul obligaţiei de a prezenta un plan de acţiuni corective în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul (UE) 2018/842 ţin seama în mod corespunzător de efectele unei eliberări de certificate suplimentare în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol în cursul celor doi ani precedenţi atunci când au în vedere acţiuni suplimentare care urmează să fie puse în aplicare, astfel cum se menţionează la articolul 8 alineatul (1) primul paragraf litera (c) din respectivul regulament, în vederea îndeplinirii obligaţiilor care le revin în temeiul regulamentului respectiv.

Articolul 30i

Revizuirea prezentului capitol

Până la 1 ianuarie 2028, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la punerea în aplicare a dispoziţiilor prezentului capitol în legătură cu eficienţa, administrarea și aplicarea lor practică, inclusiv cu privire la aplicarea normelor prevăzute în Decizia (UE) 2015/1814. Dacă este cazul,

▼B

împreună cu raportul respectiv, Comisia prezintă o propunere legislativă de modificare a prezentului capitol. Până la 31 octombrie 2031, Comisia evaluează fezabilitatea integrării sectoarelor vizate de anexa III la prezenta directivă în domeniul de aplicare al EU ETS care include sectoarele enumerate în anexa 1 la prezenta directivă.

Articolul 30j

Proceduri pentru extinderea unilaterală a activităţii menţionate în anexa III la alte sectoare care nu sunt vizate de capitolele II și III

(1) Începând cu 2027, statele membre pot extinde activitatea menţionată în anexa III la sectoarele care nu sunt enumerate în anexa respectivă și pot pune în aplicare comercializarea certificatelor de emisii în conformitate cu prezentul capitol în astfel de sectoare, ţinând seama de toate criteriile relevante, în special de efectele asupra pieţei interne, de denaturările potenţiale ale concurenţei, de integritatea de mediu a schemei de comercializare a certificatelor de emisii stabilite în temeiul prezentului capitol și de fiabilitatea sistemului de monitorizare și de raportare planificat, cu condiţia ca extinderea activităţii menţionate în anexa respectivă să fie aprobată de Comisie.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a completa prezenta directivă, în ceea ce privește aprobarea unei extinderi astfel cum se menţionează la primul paragraf de la prezentul alineat, autorizarea emiterii de certificate suplimentare și autorizarea altor state membre să își extindă activitatea menţionată în anexa III. Atunci când adoptă aceste acte delegate, Comisia poate, de asemenea, să completeze extinderea cu norme suplimentare de reglementare a măsurilor de abordare a posibilelor cazuri de dublă contabilizare, inclusiv pentru emiterea de certificate suplimentare pentru compensarea certificatelor restituite pentru utilizarea combustibililor în activităţile enumerate în anexa I. Orice măsuri financiare adoptate de statele membre în favoarea întreprinderilor din sectoarele și subsectoarele care sunt expuse unui risc real de relocare a emisiilor de dioxid de carbon, din cauza costurilor indirecte semnificative care sunt suportate din costurile emisiilor de gaze cu efect de seră transferate în preţul combustibililor ca urmare a extinderii unilaterale, sunt în conformitate cu normele privind ajutoarele de stat și nu provoacă denaturări nejustificate ale concurenţei pe piaţa internă.

(2) Certificatele suplimentare eliberate în temeiul unei autorizaţii prevăzute în prezentul articol se scot la licitaţie în conformitate cu cerinţele prevăzute la articolul 30d. Fără a aduce atingere articolului 30d alineatele (1)-(6), statele membre care au extins unilateral activităţile menţionate în anexa III în conformitate cu prezentul articol stabilesc destinaţia veniturilor obţinute în urma licitării respectivelor certificate suplimentare.

Articolul 30k

Amânarea comercializării certificatelor de emisii în sectorul clădirilor, al transportului rutier și în alte sectoare până în 2028 în cazul unor preţuri extrem de ridicate la energie

(1) Până la 15 iulie 2026, Comisia publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* un aviz cu privire la îndeplinirea uneia sau a amândurora dintre următoarele condiţii:

▼B

(a) prețul mediu al TTF pentru gaze pentru cele șase luni calendaristice care se încheie la 30 iunie 2026 a fost mai mare decât prețul mediu al TTF al gazelor în februarie și martie 2022;

(b) prețul mediu al țițeiului Brent pentru cele șase luni calendaristice care se încheie la 30 iunie 2026 a fost de peste două ori mai mare decât prețul mediu al țițeiului Brent în cei cinci ani precedenți; perioada de referință de cinci ani este perioada de cinci ani care se încheie înainte de prima lună a perioadei de șase luni calendaristice.

(2) În cazul în care una sau ambele condiții menționate la alineatul (1) sunt îndeplinite, se aplică următoarele reguli:

(a) prin derogare de la articolul 30c alineatul (1), primul an pentru care se stabilește cantitatea de certificate la nivelul Uniunii este 2028 și, prin derogare de la articolul 30c alineatul (3), primul an pentru care se ajustează cantitatea de certificate la nivelul Uniunii este 2029;

(b) prin derogare de la articolul 30d alineatele (1) și (2), începerea licitării certificatelor în temeiul prezentului capitol se amână până în 2028;

(c) prin derogare de la articolul 30d alineatul (2), volumele suplimentare de certificate pentru primul an de licitații se deduc din volumele de certificate scoase la licitație pentru perioada 2030-2032, iar contribuțiile inițiale la rezerva pentru stabilitatea pieței se constituie în 2028;

(d) prin derogare de la articolul 30e alineatul (2), termenul-limită pentru restituirea inițială a certificatelor se amână până la 31 mai 2029 pentru emisiile totale din anul 2028;

(e) prin derogare de la articolul 30i, termenul-limită în care Comisia trebuie să prezinte un raport Parlamentului European și Consiliului se amână până la 1 ianuarie 2029.

(*) Regulamentul (UE) 2018/842 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind reducerea anuală obligatorie a emisiilor de gaze cu efect de seră de către statele membre în perioada 2021-2030 în vederea unei contribuții la acțiunile climatice de respectare a angajamentelor asumate în temeiul Acordului de la Paris și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 (JO L 156, 19.6.2018, p. 26).

(**) Decizia (UE, Euratom) 2020/2053 a Consiliului din 14 decembrie 2020 privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene și de abrogare a Deciziei 2014/335/UE, Euratom (JO L 424, 15.12.2020, p. 1).”

30. Se introduce următorul capitol:

„Capitolul IVb

Consilierea științifică și vizibilitatea finanțării

Articolul 30l

Consiliere științifică

Consiliul științific consultativ european privind schimbările climatice (denumit în continuare «Consiliul consultativ») instituit în temeiul articolului 10a din Regulamentul (CE) nr. 401/2009 al

▼B

Parlamentului European și al Consiliului (*) poate să ofere, din proprie inițiativă, consiliere științifică și să publice rapoarte cu privire la prezenta directivă. Comisia ia în considerare avizele și rapoartele relevante ale Consiliului consultativ, în special în ceea ce privește:

(a) necesitatea unor politici și măsuri suplimentare ale Uniunii pentru a asigura conformitatea cu obiectivele și țintele menționate la articolul 30 alineatul (3) din prezenta directivă;

(b) necesitatea unor politici și măsuri suplimentare ale Uniunii în vederea încheierii unor acorduri privind măsuri globale în cadrul OACI pentru a reduce impactul aviației asupra climei, precum și ambiția și integritatea de mediu a măsurii globale bazate pe piață a OMI menționate la articolul 3gg din prezenta directivă.

Articolul 30m

Informare, comunicare și publicitate

(1) Comisia asigură vizibilitatea finanțării din veniturile obținute din licitarea EU ETS menționate la articolul 10a alineatul (8) prin:

(a) garantarea faptului că beneficiarii acestei finanțări recunosc originea fondurilor respective și asigură vizibilitatea fondurilor din partea Uniunii, în special cu ocazia promovării proiectelor și a rezultatelor acestora, prin oferirea de informații specifice coerente, efective și proporționale unor categorii de public diverse, care includ mass-media și publicul larg; și

(b) garantarea faptului că beneficiarii unei astfel de finanțări utilizează o etichetă adecvată cu mențiunea «(co-)finanțat prin schema UE de comercializare a certificatelor de emisii (Fondul pentru inovare)», precum și emblema Uniunii și cuantumul finanțării; atunci când utilizarea acestei etichete nu este posibilă, se menționează Fondul pentru inovare în toate acțiunile de comunicare, inclusiv pe panourile de informare în locuri strategice, vizibile publicului.

În actul delegat menționat la articolul 10a alineatul (8), Comisia stabilește cerințele necesare pentru a asigura vizibilitatea finanțării din Fondul pentru inovare, inclusiv o obligație de a menționa respectivul fond.

(2) Statele membre asigură vizibilitatea finanțării din veniturile obținute din licitarea EU ETS menționate la articolul 10d, corespunzătoare celor menționate la alineatul (1) primul paragraf literele (a) și (b) de la prezentul articol, inclusiv printr-o obligație de a menționa Fondului pentru modernizare.

▼B

(3) Ţinând seama de circumstanţele naţionale, statele membre depun eforturi pentru a asigura vizibilitatea sursei de finanţare a acţiunilor sau a proiectelor finanţate din veniturile obţinute din licitarea EU ETS a căror utilizare o stabilesc în conformitate cu articolul 3d alineatul (4), articolul 10 alineatul (3) și articolul 30d alineatul (6).

(*) Regulamentul (CE) nr. 401/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 privind Agenţia Europeană de Mediu și Reţeaua europeană de informare și observare pentru mediu (JO L 126, 21.5.2009, p. 13).”

31. Anexele I, IIb, IV și V la Directiva 2003/87/CE se modifică în conformitate cu anexa I la prezenta directivă și se adaugă anexele III și IIIa la Directiva 2003/87/CE, astfel cum se prevede în anexa I la prezenta directivă.

Articolul 2

Modificarea Deciziei (UE) 2015/1814

Decizia (UE) 2015/1814 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Comisia publică numărul total de certificate aflate în circulaţie în fiecare an, până la data de 1 iunie a exerciţiului următor. Numărul total de certificate aflate în circulaţie într-un an dat este numărul cumulat de certificate emise în legătură cu instalaţiile industriale și companiile de transport maritim și care nu sunt plasate în rezervă în perioada de după 1 ianuarie 2008, inclusiv numărul de certificate care au fost emise în temeiul articolului 13 alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE, în versiunea aflată în vigoare la 18 martie 2018, în perioada respectivă și numărul drepturilor de utilizare a creditelor internaţionale exercitate de către instalaţiile industriale în temeiul EU ETS, până la data de 31 decembrie a anului respectiv minus numărul cumulat de tone de emisii verificate generate de instalaţiile industriale și de companiile de transport maritim în cadrul EU ETS între data de 1 ianuarie 2008 și data de 31 decembrie a aceluiași an și numărul oricăror certificate anulate în conformitate cu articolul 12 alineatul (4) din Directiva 2003/87/CE. Nu se ţine seama de emisiile produse în cursul perioadei de trei ani care începe în 2005 și se încheie în 2007 și nici de certificatele eliberate în ceea ce privește emisiile respective. Prima publicare are loc până la 15 mai 2017.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(4a) Începând cu 2024, calculul numărului total de certificate aflate în circulaţie într-un anumit an include numărul cumulat de certificate emise pentru aviaţie și numărul cumulat de tone de emisii verificate generate de aviaţie în cadrul EU ETS, excluzând emisiile generate de zborurile pe rutele care fac obiectul compensării, calculate în conformitate cu articolul 12 alineatul (6) din Directiva 2003/87/CE, între 1 ianuarie 2024 și data de 31 decembrie a aceluiași an.

▼B

Certificatele anulate în temeiul articolului 3gb din Directiva 2003/87/CE sunt considerate ca fiind emise în scopul calculării numărului total de certificate aflate în circulaţie.”;

(c) alineatele (5) și (5a) se înlocuiesc cu următorul text:

„(5) În orice an dat, în cazul în care numărul total de certificate aflate în circulaţie este cuprins între 833 de milioane și 1 096 de milioane, se deduce din cantitatea certificatelor care urmează să fie scoase la licitaţie de statele membre în temeiul articolului 10 alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE un număr de certificate egal cu diferenţa dintre numărul total de certificate aflate în circulaţie, astfel cum este stabilit în cea mai recentă publicare menţionată la alineatul (4) de la prezentul articol, și valoarea de 833 de milioane, și se plasează în rezervă pentru o perioadă de 12 luni începând cu 1 septembrie a anului respectiv. În cazul în care numărul total de certificate aflate în circulaţie depășește 1 096 de milioane de certificate, numărul de certificate care urmează să fie dedus din cantitatea certificatelor care urmează să fie scoase la licitaţie de statele membre în temeiul articolului 10 alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE și care urmează să fie plasat în rezervă pentru o perioadă de 12 luni începând cu 1 septembrie a anului respectiv este egal cu 12 % din numărul total de certificate aflate în circulaţie. Prin derogare de la a doua teză de la prezentul paragraf, până la 31 decembrie 2030, procentul menţionat în teza respectivă se dublează.

Fără a aduce atingere numărului total de certificate deduse în temeiul prezentului alineat, până la 31 decembrie 2030, certificatele menţionate la articolul 10 alineatul (2) primul paragraf litera (b) din Directiva 2003/87/CE nu se iau în considerare la determinarea cotelor-părţi cu care statele membre contribuie la acel număr total de certificate.

(5a) Cu excepţia cazului în care se decide altfel în prima revizuire efectuată în conformitate cu articolul 3, începând cu 2023, certificatele păstrate în rezervă peste nivelul de 400 de milioane de certificate nu mai sunt valabile.”;

(d) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) În orice an dat, în cazul în care alineatul (6) de la prezentul articol nu este aplicabil și condiţia de la articolul 29a alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE este îndeplinită, 75 de milioane de certificate sunt eliberate din rezervă și sunt adăugate la cantitatea certificatelor care vor fi scoase la licitaţie de statele membre în temeiul articolului 10 alineatul (2) din respectiva directivă. În cazul în care în rezervă se află mai puţin de 75 de milioane de certificate, toate certificatele se eliberează din rezervă în conformitate cu prezentul alineat. În cazul în care condiţia de la articolul 29a alineatul (1) din respectiva directivă este îndeplinită, volumele care urmează să fie eliberate din rezervă în conformitate cu articolul respectiv se distribuie uniform pe o perioadă de trei luni, începând cel târziu la două luni de la data la care este îndeplinită condiţia de la articolul 29a alineatul (1) din respectiva directivă, astfel cum a fost notificată de Comisie în conformitate cu al patrulea paragraf de la alineatul menţionat.”

▼B

2. Se introduce următorul articol:

„Articolul 1a

Funcţionarea rezervei pentru stabilitatea pieţei în sectorul clădirilor, al transportului rutier şi în alte sectoare

(1) Certificatele care fac obiectul capitolului IVa din Directiva 2003/87/CE se plasează într-o secţiune separată a rezervei instituită în temeiul articolului 1 din prezenta decizie și se eliberează din aceasta în conformitate cu normele prevăzute la prezentul articol.

(2) Plasarea în rezervă a certificatelor în temeiul prezentului articol se aplică de la 1 septembrie 2028. Certificatele care fac obiectul capitolului IVa din Directiva 2003/87/CE se plasează și se păstrează în rezervă și se eliberează din aceasta separat de certificatele care fac obiectul articolului 1 din prezenta decizie.

(3) Secţiunea menţionată la alineatul (1) de la prezentul articol se instituie în 2027 în conformitate cu articolul 30d alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 2003/87/CE. Începând cu 1 ianuarie 2031, certificatele menţionate la paragraful respectiv care nu au fost eliberate din rezervă nu mai sunt valabile.

(4) Comisia publică numărul total de certificate aflate în circulaţie care fac obiectul capitolului IVa din Directiva 2003/87/CE în fiecare an până la data de 1 iunie a exerciţiului următor, separat de numărul de certificate aflate în circulaţie în temeiul articolului 1 alineatul (4) din prezenta decizie. Numărul total de certificate aflate în circulaţie în temeiul prezentului articol într-un an dat este numărul cumulat de certificate care fac obiectul respectivului capitol eliberate în perioada începând cu 1 ianuarie 2027 minus numărul cumulat de tone de emisii verificate care fac obiectul respectivului capitol pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2027 și 31 decembrie din același an dat și orice certificate care fac obiectul respectivului capitol anulate în conformitate cu articolul 12 alineatul (4) din Directiva 2003/87/CE. Prima publicare are loc până la 1 iunie 2028.

(5) În orice an dat, în cazul în care numărul total de certificate aflate în circulaţie, astfel cum este stabilit în cea mai recentă publicare menţionată la alineatul (4) de la prezentul articol, depășește 440 de milioane de certificate, 100 de milioane de certificate se deduc din cantitatea certificatelor care fac obiectul capitolului IVa din Directiva 2003/87/CE care urmează să fie scoase la licitaţie de statele membre în temeiul articolului 30d din respectiva directivă și se plasează în rezervă pe o perioadă de 12 luni începând cu data de 1 septembrie a anului respectiv.

(6) În orice an dat, în cazul în care numărul total de certificate aflate în circulaţie este mai mic de 210 milioane, se eliberează din rezervă 100 de milioane de certificate care fac obiectul capitolului IVa din Directiva 2003/87/CE, adăugându-se la cantitatea certificatelor care fac obiectul respectivului capitol și care urmează să fie scoase la licitaţie de statele membre în temeiul articolului 30d din respectiva directivă. În cazul în care în rezervă se află mai puţin de 100 de milioane de certificate, toate certificatele se eliberează din rezervă în conformitate cu prezentul alineat.

▼B

(7) Volumele care urmează să fie eliberate din rezervă în conformitate cu articolul 30h din Directiva 2003/87/CE se adaugă la cantitatea certificatelor care fac obiectul capitolului IVa din respectiva directivă și care urmează să fie scoase la licitaţie de statele membre în temeiul articolului 30d din respectiva directivă. Volumele care urmează să fie eliberate din rezervă se distribuie uniform pe o perioadă de trei luni, începând cel târziu la două luni de la data la care au fost îndeplinite condiţiile, în conformitate cu publicarea în acest sens în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, în temeiul articolului 30h alineatul (8) din Directiva 2003/87/CE.

(8) Articolul 1 alineatul (8) și articolul 3 din prezenta decizie se aplică certificatelor care fac obiectul capitolului IVa din Directiva 2003/87/CE.

(9) Prin derogare de la alineatele (2), (3) și (4) de la prezentul articol, în cazul în care una sau ambele condiţii menţionate la articolul 30k alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE sunt îndeplinite, plasarea în rezervă a certificatelor menţionată la alineatul (2) de la prezentul articol se efectuează începând cu 1 septembrie 2029, iar datele menţionate la alineatele (3) și (4) de la prezentul articol se decalează cu un an.”

3. Articolul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 3

Revizuire

Comisia monitorizează funcţionarea rezervei în cadrul raportului menţionat la articolul 10 alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE. Acest raport ar trebui să analizeze efectele relevante asupra competitivităţii, în special în sectorul industrial, inclusiv asupra PIB-ului, a ocupării forţei de muncă și a indicatorilor privind investiţiile. În termen de trei ani de la data începerii funcţionării rezervei și ulterior la intervale de cinci ani, Comisia revizuiește rezerva, pe baza analizei funcţionării corecte a pieţei europene a carbonului, și prezintă o propunere legislativă, dacă este cazul, Parlamentului European și Consiliului. Fiecare revizuire acordă o atenţie deosebită procentul utilizat pentru stabilirea numărului de certificate care urmează să fie plasate în rezervă în temeiul articolului 1 alineatul (5) din prezenta decizie, valorii numerice a pragului pentru numărul total de certificate aflate în circulaţie, inclusiv în vederea unei eventuale ajustări a pragului respectiv în conformitate cu factorul linear menţionat la articolul 9 din Directiva 2003/87/CE, precum și numărului certificatelor care urmează să fie eliberate din rezervă în temeiul articolului 1 alineatul (6) sau (7) din prezenta decizie. În cadrul acestei revizuiri, Comisia analizează și impactul rezervei asupra creșterii economice, a locurilor de muncă, a competitivităţii industriale a Uniunii și a riscului relocării emisiilor de carbon.”

Articolul 3

Transpunere

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma articolului 1 din prezenta directivă până la 31 decembrie 2023. Acestea aplică dispoziţiile respective de la 1 ianuarie 2024.

▼B

Cu toate acestea, statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma următoarelor articole până la 30 iunie 2024:

▼C1

(a) articolul 1 punctul 3 litera (d) din prezenta directivă privind articolul 3 literele (ae)-(ai) din Directiva 2003/87/CE, astfel cum au fost adăugate prin respectivul punct;

▼B

(b) articolul 1 punctul 29 din prezenta directivă, cu excepţia articolului 30f alineatul (4) din Directiva 2003/87/CE, astfel cum a fost introdus prin respectivul punct; și

(c) articolul 1 punctul 31 din prezenta directivă privind anexele III și IIIa la Directiva 2003/87/CE, astfel cum a fost introdus prin respectivul punct.

Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la dispoziţiile adoptate în conformitate cu primul și al doilea paragraf.

Atunci când statele membre adoptă dispoziţiile respective, acestea conţin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoţite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziţii de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 4

Dispoziţii tranzitorii

Atunci când își îndeplinesc obligaţia prevăzută la articolul 3 alineatul (1) din prezenta directivă, statele membre se asigură că dispoziţiile de drept intern de transpunere a articolului 3 litera (u), a articolului 10a alineatele (3) și (4), a articolului 10c alineatul (7) și a punctelor 1 și 3 din anexa I la Directiva 2003/87/CE, în versiunea aplicabilă la 4 iunie 2023, continuă să se aplice până la 31 decembrie 2025. Prin derogare de la articolul 3 alineatul (1) primul paragraf ultima teză, statele membre aplică dispoziţiile de drept intern de transpunere a modificărilor aduse dispoziţiilor respective de la 1 ianuarie 2026.

Articolul 5

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 2 se aplică de la 1 ianuarie 2024.

Articolul 6

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

▼B

ANEXĂ

1. Anexa I la Directiva 2003/87/CE se modifică după cum urmează:

(a) punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. Instalațiile sau părțile de instalații utilizate pentru cercetare, dezvoltare și testare de produse și procese noi nu intră sub incidența prezentei directive. Instalațiile în cazul cărora, în timpul perioadei precedente relevante de cinci ani menționate la articolul 11 alineatul (1) al doilea paragraf, emisiile generate de arderea biomasei care respectă criteriile stabilite în temeiul articolului 14 contribuie, în medie, la mai mult de 95 % din media totală a emisiilor de gaze cu efect de seră nu intră sub incidența prezentei directive.”;

(b) punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. La calcularea puterii termice nominale totale a unei instalații pentru a se decide cu privire la includerea acesteia în EU ETS, se însumează puterea termică nominală a tuturor unităților tehnice care fac parte din aceasta și în care se ard combustibili în cadrul instalației respective. Unitățile respective ar putea include orice tip de cazane, arzătoare, turbine, încălzitoare, furnale, incineratoare, cuptoare de calcinare, etuve, cuptoare, uscătoare, motoare, pile de combustie, instalații de ardere în buclă chimică, facle și instalații de post-combustie termică sau catalitică. Instalațiile cu putere termică nominală mai mică de 3 MW nu sunt luate în calcul.”;

(c) tabelul se modifică după cum urmează:

(i) primul rând se înlocuiește cu următorul text:

„Arderea combustibililor în instalații cu o putere termică nominală totală de peste 20 MW (cu excepția instalațiilor pentru incinerarea deșeurilor periculoase sau municipale) Începând cu 1 ianuarie 2024, arderea combustibililor în instalații pentru incinerarea deșeurilor municipale cu o putere termică nominală totală de peste 20 MW, în sensul articolelor 14 și 15.	Dioxid de carbon”

(ii) al doilea rând se înlocuiește cu următorul text:

„Rafinarea uleiurilor, atunci când sunt exploatate instalații de ardere cu o putere termică nominală totală de peste 20 MW	Dioxid de carbon”

(iii) al cincilea rând se înlocuiește cu următorul text:

„Producerea fontei sau oțelului (topire primară sau secundară) inclusiv instalații pentru turnare continuă, cu o capacitate de producție mai mare de 2,5 tone pe oră.	Dioxid de carbon”

(iv) al șaptelea rând se înlocuiește cu următorul text:

„Producerea de aluminiu primar sau alumină	Dioxid de carbon și perfluorocarburi”

(v) al cincisprezecelea rând se înlocuiește cu următorul text:

„Uscarea sau calcinarea ghipsului sau fabricarea plăcilor din ipsos și a altor produse din ghips, cu o capacitate de producție de ghips calcinat sau de ghips secundar uscat de peste 20 de tone pe zi	Dioxid de carbon”

▼B

(vi) al optsprezecelea rând se înlocuiește cu următorul text:

„Producerea de negru de fum, implicând carbonizarea unor substanţe organice precum uleiurile, gudronul, reziduurile de cracare și de distilare, cu o capacitate de producţie de peste 50 de tone pe zi	Dioxid de carbon”

(vii) al douăzeci și patrulea rând se înlocuiește cu următorul text:

„Producerea de hidrogen (H_2) și de gaze de sinteză, cu o capacitate de producţie care depășește 5 tone pe zi	Dioxid de carbon”

(viii) al douăzeci și șaptelea rând se înlocuiește cu următorul text:

„Transportul gazelor cu efect de seră în vederea stocării geologice într-un sit de stocare autorizat în temeiul Directivei 2009/31/CE, cu excepţia emisiilor care fac obiectul unei alte activităţi în temeiul prezentei directive	Dioxid de carbon”

(ix) după ultimul rând nou se adaugă următorul rând, cu o linie de separare între rânduri:

„Transport maritim Activităţi de transport maritim care intră sub incidența Regulamentului (UE) 2015/757, cu excepţia activităţilor de transport maritim care intră sub incidența articolului 2 alineatul (1a) și, până la 31 decembrie 2026, a articolului 2 alineatul (1b) din respectivul regulament	Dioxid de carbon începând cu 1 ianuarie 2026, metan și protoxid de azot”

2. Anexa IIb la Directiva 2003/87/CE se înlocuiește cu următorul text:

„ANEXA IIb

PARTEA A

DISTRIBUIREA FONDURILOR DIN FONDUL PENTRU MODERNIZARE ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 10 ALINEATUL (1) AL TREILEA PARAGRAF

	Cotă
Bulgaria	5,84 %
Cehia	15,59 %
Estonia	2,78 %
Croaţia	3,14 %
Letonia	1,44 %
Lituania	2,57 %
Ungaria	7,12 %
Polonia	43,41 %
România	11,98 %
Slovacia	6,13 %

▼B

PARTEA B

DISTRIBUIREA FONDURILOR DIN FONDUL PENTRU MODERNIZARE ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 10 ALINEATUL (1) AL PATRULEA PARAGRAF

	Cotă
Bulgaria	4,9 %
Cehia	12,6 %
Estonia	2,1 %
Grecia	10,1 %
Croaţia	2,3 %
Letonia	1,0 %
Lituania	1,9 %
Ungaria	5,8 %
Polonia	34,2 %
Portugalia	8,6 %
România	9,7 %
Slovacia	4,8 %
Slovenia	2,0 %”

3. Se introduc următoarele anexe ca anexele III și IIIa la Directiva 2003/87/CE:

„ANEXA III

ACTIVITATEA CARE FACE OBIECTUL CAPITOLULUI IVa

Activitate	Gaze cu efect de seră
Eliberarea pentru consum a combustibililor utilizaţi pentru ardere în sectorul clădirilor, al transportului rutier și în alte sectoare. Această activitate nu include: (a) eliberarea pentru consum a combustibililor utilizaţi în activităţile enumerate în anexa I, cu excepţia cazului în care sunt utilizaţi pentru ardere în cadrul activităţilor de transport al gazelor cu efect de seră în vederea stocării geologice, astfel cum este prevăzut în tabel, la al douăzeci și șaptelea rând al anexei respective sau dacă sunt utilizaţi pentru ardere în instalaţii excluse în temeiul articolului 27a; (b) eliberarea pentru consum a combustibililor pentru care factorul de emisie este zero; (c) eliberarea pentru consum a deșeurilor periculoase sau municipale utilizate drept combustibil. Sectoarele clădirilor și transportului rutier corespund următoarelor surse de emisii, definite în Orientările IPCC din 2006 privind inventarele naţionale ale gazelor cu efect de seră, cu modificările necesare ale definiţiilor respective, după cum urmează: (a) generarea combinată de căldură și energie electrică (CHP) (codul categoriei de sursă 1A1a ii) și centrale termice (codul categoriei de sursă 1A1a iii), în măsura în care acestea produc căldură pentru categoriile vizate la literele (c) și (d) de la prezentul paragraf, fie direct, fie prin intermediul reţelelor de termoficare;	Dioxid de carbon (CO_2)

▼B

Activitate	Gaze cu efect de seră
(b) transportul rutier (codul categoriei de sursă 1A3b), cu excepţia utilizării vehiculelor agricole pe drumuri asfaltate; (c) clădiri comerciale sau instituţionale (codul categoriei de sursă 1A4a); (d) clădiri rezidenţiale (codul categoriei de sursă 1A4b). Alte sectoare corespund următoarelor surse de emisii, definite în orientările IPCC din 2006 privind inventarele naţionale ale gazelor cu efect de seră: (a) industriile energetice (codul categoriei de sursă 1A1), cu excepţia categoriilor definite la al doilea paragraf litera (a) din prezenta anexă; (b) industriile prelucrătoare și sectorul clădirilor (codul categoriei de sursă 1A2).	

ANEXA IIIa

AJUSTAREA FACTORULUI LINEAR DE REDUCERE ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 30c ALINEATUL (2)

1. În cazul în care media emisiilor raportate în temeiul capitolului IVa pentru anii 2024-2026 este cu peste 2 % mai mare decât valoarea cantităţii din 2025 definite în conformitate cu articolul 30c alineatul (1) și dacă diferenţele respective nu se datorează diferenţei mai mici de 5 % dintre emisiile raportate în temeiul capitolului IVa și datele din inventar ale emisiilor de gaze cu efect de seră din 2025 ale Uniunii din categoriile de surse ale CCONUSC pentru sectoarele vizate de capitolul IVa, factorul linear de reducere se calculează prin ajustarea factorului linear de reducere menţionat la articolul 30c alineatul (1).

2. Factorul linear de reducere ajustat în conformitate cu punctul 1 se determină după cum urmează:

LRF_{adj} = 100%* [$MRV_{[2024-2026]}$ – ($ESR_{[2024]}$ - 6* $LRF[_{2024}]$* $ESR_{[2024]}$)]/ (5* $MRV_{[2024-2026]}$), unde,

LRF_{adj} este factorul linear de reducere ajustat;

$MRV_{[2024-2026]}$ este media emisiilor verificate în temeiul capitolului IVa pentru anii 2024-2026;

$ESR_{[2024]}$ reprezintă valoarea emisiilor din 2024, definită în conformitate cu articolul 30c alineatul (1), pentru sectoarele vizate de capitolul IVa;

$LRF[_{2024}]$ este factorul linear de reducere menţionat la articolul 30c alineatul (1).”

4. Anexa IV la Directiva 2003/87/CE se modifică după cum urmează:

(a) în partea A, secţiunea „Calculul” se modifică după cum urmează:

(i) în al treilea paragraf, ultima teză „Factorul de emisie pentru biomasă este zero.” se înlocuiește cu următorul text:

„Factorul de emisie pentru biomasă care respectă criteriile de durabilitate și criteriile de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru utilizarea biomasei stabilite prin Directiva (UE) 2018/2001, cu orice ajustări necesare pentru aplicarea în temeiul prezentei directive, astfel cum se prevede în actele de punere în aplicare menţionate la articolul 14 din prezenta directivă, este zero.”;

▼B

(ii) al cincilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Se folosesc factorii impliciți de oxidare elaborați în temeiul Directivei 2010/75/UE, cu excepția cazurilor în care operatorul poate demonstra că factorii specifici activității sunt mai exacți.”;

(b) în partea B secțiunea „Monitorizarea emisiilor de dioxid de carbon” al patrulea paragraf, ultima teză „Factorul de emisie pentru biomasă este zero.” se înlocuiește cu următorul text:

„Factorul de emisie pentru biomasă care respectă criteriile de durabilitate și criteriile de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru utilizarea biomasei stabilite prin Directiva (UE) 2018/2001, cu orice ajustări necesare pentru aplicarea în temeiul prezentei directive, astfel cum se prevede în actele de punere în aplicare menționate la articolul 14 din prezenta directivă, este zero.”;

(c) se adaugă următoarea parte:

„PARTEA C

Monitorizarea și raportarea emisiilor corespunzătoare activității menționate în anexa III

Monitorizarea emisiilor

Emisiile sunt monitorizate prin calcul.

Calcul

Emisiile se calculează cu ajutorul următoarei formule:

Combustibil eliberat pentru consum × factor de emisie

Combustibilul eliberat pentru consum include cantitatea de combustibil eliberat pentru consum de către entitatea reglementată.

Se folosesc factorii standard de emisie IPPC, extrași din orientările IPCC din 2006 privind inventarele sau actualizările ulterioare ale liniilor directoare respective, cu excepția cazului în care factorii de emisie specifici combustibilului, identificați de laboratoare acreditate independente care folosesc metode analitice acceptate, sunt mai exacți.

Pentru fiecare entitate reglementată și combustibil în parte se efectuează un calcul separat.

Raportarea emisiilor

Fiecare entitate reglementată include în raportul său următoarele informații:

A. Date de identificare a entității reglementate, inclusiv:

— denumirea entității reglementate;

— adresa acesteia, inclusiv codul poștal și țara;

— tipul de combustibili eliberați pentru consum și activitățile prin care eliberează combustibilii pentru consum, inclusiv tehnologia utilizată;

— adresa, numărul de telefon, numărul de fax și adresa de e-mail ale unei persoane de contact; și

— numele proprietarului entității reglementate și al societății-mamă.

▼B

B. Pentru fiecare tip de combustibil eliberat pentru consum și care este utilizat pentru ardere în sectoarele menționate în anexa III, pentru care se calculează emisiile:

— cantitatea de combustibil eliberat pentru consum;

— factorii de emisie;

— emisiile totale;

— utilizarea (utilizările) finală (finale) a (ale) combustibilului eliberat pentru consum; și

— gradul de incertitudine.

Statele membre iau măsuri pentru coordonarea cerințelor de raportare cu orice alte cerințe de raportare existente pentru a reduce la minimum sarcinile societăților privind raportarea.”

5. În anexa V la Directiva 2003/87/CE se adaugă următoarea parte:

„PARTEA C

Verificarea emisiilor corespunzătoare activității menționate în anexa III

Principii generale

1. Emisiile corespunzătoare activității menționate în anexa III fac obiectul verificării.

2. Procesul de verificare include evaluarea raportului în temeiul articolului 14 alineatul (3) și a monitorizării de pe parcursul anului anterior. Verificarea abordează fiabilitatea, credibilitatea și acuratețea sistemelor de monitorizare și datele și informațiile raportate cu privire la emisii, în special:

(a) combustibilii eliberați pentru consum declarați și calculele aferente;

(b) selectarea și utilizarea factorilor de emisie;

(c) calculele care au condus la determinarea emisiilor generale.

3. Emisiile raportate pot fi validate numai dacă există date și informații fiabile și credibile care permit determinarea emisiilor cu un grad ridicat de certitudine. Un grad ridicat de certitudine presupune demonstrarea de către entitatea reglementată a faptului că:

(a) datele raportate nu conțin neconcordanțe;

(b) datele au fost colectate în conformitate cu standardele științifice aplicabile; și

(c) înregistrările relevante privind entitatea reglementată sunt complete și coerente.

4. Verificatorul are drept de acces în toate zonele și la toate înregistrările legate de subiectul verificării.

5. Verificatorul ține seama de faptul că entitatea reglementată este sau nu înregistrată în cadrul sistemului Uniunii de management de mediu și audit (EMAS).

Metodologie

Analiza strategică

6. Verificarea se bazează pe o analiză strategică a tuturor cantităților de combustibili eliberate pentru consum de către entitatea reglementată. În acest scop, verificatorul trebuie să aibă o imagine de ansamblu asupra tuturor activităților prin care entitatea reglementată eliberează combustibilii pentru consum și asupra importanței acestora în ceea ce privește emisiile.

▼B

Analiza procesului

7. Verificarea datelor și a informațiilor prezentate se realizează, după caz, în locul în care se află entitatea reglementată. Verificatorul recurge la controale prin sondaj pentru a determina fiabilitatea datelor și informațiilor raportate.

Analiza riscurilor

8. Verificatorul supune toate mijloacele prin care combustibilii sunt eliberați pentru consum de către entitatea reglementată unei evaluări cu privire la fiabilitatea datelor privind emisiile generale ale entității reglementate.

9. Pe baza acestei analize, verificatorul identifică explicit elementele care prezintă un grad ridicat de risc de eroare și alte aspecte ale procedurii de monitorizare și raportare care este posibil să contribuie la apariția unor erori în determinarea emisiilor generale. Este vorba în special de calculele necesare pentru a determina nivelul emisiilor din surse individuale. Este acordată o atenție specială elementelor care prezintă un risc ridicat de eroare și aspectelor din cadrul procedurii de monitorizare menționate anterior.

10. Verificatorul ia în considerare orice metode eficiente de control al riscului aplicate de entitatea reglementată în vederea reducerii la minimum a gradului de incertitudine.

Raport

11. Verificatorul pregătește un raport privind procesul de validare în care menționează dacă raportul în conformitate cu articolul 14 alineatul (3) este satisfăcător. Raportul specifică toate aspectele relevante pentru activitatea desfășurată. Verificatorul poate declara că raportul în conformitate cu articolul 14 alineatul (3) este satisfăcător în cazul în care, în opinia sa, declarațiile cu privire la emisiile totale nu prezintă erori semnificative.

Cerința minimă privind competența verificatorului

12. Verificatorul este independent de entitatea reglementată, își desfășoară activitățile cu profesionalism și obiectivitate și înțelege:

(a) dispozițiile prezentei directive, precum și standardele și indicațiile relevante adoptate de Comisie în conformitate cu articolul 14 alineatul (1);

(b) actele cu putere de lege și actele administrative relevante pentru activitățile care fac obiectul verificării; și

(c) modul în care sunt generate toate informațiile referitoare la toate mijloacele prin care combustibilii sunt eliberați pentru consum de către entitatea reglementată, în special în ceea ce privește colectarea, măsurarea, calcularea și raportarea datelor.”